

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!

Jen svorným Bůh požehnává.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Tel.: (708) 656 - 1050

Cena \$ 1.50

Address service requested

Roč. (Vol.) XXV - Číslo (No 12)

SATURDAY JUNE 10, 2000 (Sobota 10. 6. 2000)

Nastal den letnic.

Všichni jednomyslně setrvali na modlitbách spolu se ženami a Ježíšovou matkou Marií... a byli naplněni Duchem svatým...

(Skutky apoštolů 1,14; 2, 1-4)

Přijď ó Duchu přesvatý
rač paprsek bohatý
světla svého v nás vylít.

Božský Utěšiteli,
něžný duší Příteli,
rač nás mile zotavit.

Světlo duší blažící,
srdce v tebe věřící
rač milostně naplnit.

Člověk bez tvé pomoci
slábne a je bez moci,
vše mu může uškodit.

Viny z duší našich smaž
a vyprahlá srdce svaž,
raněné rač vyhojit.

Srovnej co je zkřiveno,
zahřej, co je studeno,
a nedej nám zabloudit.

Ze sekvence: Veni Sancte Spiritus

Nejsvětější Trojice

Svatá a věčná Trojice, klaním se ti v tobě samé i ve tvých dílech, v jednotě tvé podstaty, v rovnosti tvých osob, v hlubině tvého dění, v nekonečnosti tvé moudrosti, v šíři tvé prozřetelnosti, v kráse tvých tajemství, v díle tvých děl, které Bůh učinil člověkem z panny: Matky Boží.

Klaním se ti, všemohoucí Bože, nekonečná lásko, která tě přiměla k tomu, že jsi svého Syna, vřele milovaného, v němž máš věčné zalíbení, svého Jediného, dal světu, který byl vinou dědičného hříchu a nesčetných současných hříchů ztracen.

Klaním se této stejné božské lásce, která se projevuje v tajemství Vtělení. Nechceš používat svou všemohoucnost, ale povoláváš svou božskou moudrost, svoji dobrotu, své milosrdenství, svou lásku. Mohl by ses nám nějakými jinými cestami přiblížit ještě více?

Marta Robinová – Modlitba k Nejsvětější Trojici

Všem našim starostlivým tatínkům, dědečkům a pradědečkům

PŘEJEME K SVÁTKU OTCŮ

hojnost Božího požehnání, stálého zdraví, trpělivosti,
rozšafnosti a smyslu pro humor a všechno nejlepší

Redakce Hlasu národa

Sloupek informací

Izrael se snaží vyřešit problémy se svými arabskými sousedy.

Dvě protichůdná hlediska na normalizaci obchodování USA s komunistickou Čínou.

Svatý Otec mluvil o potřebě skutečné globalizace hospodářství a solidarity mezi národy.

Východoafrické země Habeš a Eritrea spolu opět válčí.

Mírová vyjednávání mezi Izraelem a Palestinci byla opět přerušena. Izrael urychleně vyklidil Bezpečnostní zónu v jižním Libanonu.

Jeruzalém – Ve dnech 14. – 21. května na různých místech v Gáze a v Předjordání docházelo ke srážkám mezi palestinskými demonstranty a izraelskými vojáky. Palestinci protestovali proti tomu, že Izrael nepropouští uvězněné Palestince, a proti návrhu na konečné hranice Palestinského státu, podle kterého by si Izrael podržel ty části Gázy a Předjordání, kde žije 200 tisíc židov-

ských usedlíků. Dne 15.května pak v pěti měsících palestinských území došlo ke srážkám mezi palestinskou policií a izraelskou armádou, které na sebe začaly střílet. Palestinci konali protestní pochody v ten den 52.výročí založení izraelského státu na bývalých arabských územích. Při těchto srážkách byli usmrčeni 4 Palestinci a 300 dalších bylo zraněno; také bylo zraněno 14 izraelských vojáků. Clintonova vláda ihned poslala na blízký východ Denise Rossa, aby se snažil obě strany uklidnit a připravily se na mírové vyjedná-

vání letos na podzim. Dne 19.května ve městě Netyarim na území Gázy došlo k 15 minutové přestřelce mezi palestinskou policií a izraelskou armádou. V Ramallah v jednom z nejvíce neklidných měst Předjordání, stovky demonstrujících Palestinců házely kamením na izraelské vojáky a spálily prapory Izraele a Spojených států. Ukázalo se, že Jaser Arafat není schopen plně kontrolovat palestinské vzbouřence. V předcházejícím týdnu ve Švédsku při vyjednávání mezi izraelskými a palestinskými delegáty Izrael oznámil, že je hotov předat Palestincům celých 90 procent území Gázy a Předjordání, avšak delegáti Palestinců ani tento návrh nepřijali, protože Palestinci prý chtějí obdržet zpět všechno tamní území. Dne 19.května začala ve Švédsku mírová jednání mezi izraelským ministrem veřejné bezpečnosti a mluvčím palestinského parlamentu.

Protože útoky Palestinců proti izraelské armádě trvaly dále do 20.května, ministerský předseda Barak zrušil svůj původní úmysl letět do Washingtonu, aby tam jednal s prezidentem Clintonem o palestinské otázce. Když pak 21.května palestinská zápalná bomba kriticky zranila dvouleté izraelské děvčátko, Barak odvolal i ze Švédska izraelské mírové delegáty.

Dne 17.května v izraelském parlamentě Knesetu politická strana Likud předložila svůj návrh dvou zákonů ke schválení. Podle prvního návrhu je Izrael ochoten vrátit Palestincům tři předměstské vesnice Východního Jeruzaléma, avšak v žádném případě nedostanou celý Východní Jeruzalém. Druhý návrh zákona, předložený Likudem Knesetu ke schválení, odmítá dovolit návrat palestinských uprchlíků do měst a vesnic, které jsou nyní součástí Izraelského státu. Barakova vláda tyto oba návrhy jednomyslně schválila.

Ministerský předseda Barak už dříve rozhodl, že izraelská armáda opustí bezpečnostní zónu v jižním Libanonu letos 7.července. Tento svůj původní úmysl však náhle změnil a izraelská armáda ji opustila už nyní ve dnech 22. – 24.května. Tím byla náhle skončena 18 letá izraelská okupace této Bezpečnostní zóny. Aspoň na čas se tam však situace ihned zkomplikovala. Muslimské síly, včetně islámských guerilů Hezbollah, bleskově rychle obsadily opuštěné části Bezpečnostní zóny a tisíce libanonských občanů se ihned vrátily do svých bývalých vesnic, které byli nuceni před tím opustit. Zatímco izraelské vojenské trucky odjížděly na jih do Izraele, mezi nimi a partyzány Hezbollah došlo ke střeleckým srážkám. Jiholibanonská armáda, to jsou libanonské milice, kterým Izrael platil za jejich služby proti muslimským guerilům, jsou nyní náhle bez zaměstnání. Politická opozice proti Barakově vládě proto kritizuje

Baraka, že zrušil Bezpečnostní zónu, takže milice Hezbollah, ve službách Sýrie, která chce získat od Izraele zpět Golanskou vrchovinu, bude nyní moci bez překážky podnikat útoky na sever Izraele dávkovými střelami Katyúša, což nakonec může vést k další válce Izraele proti Libanonu. Toto vytýká Barakovi politická opozice strany Likud, včetně jejího předsedy Ariela Sharona, který v roce 1982 podnikl invazi do Libanonu. Ministerský předseda Ehud Barak varoval Libanon a Sýrii, aby nepodnikaly proti Izraeli žádné válečné akce. Izraelský prezident Weizman řekl k této věci náhlého skončení izraelské okupace Bezpečnostní zóny: „Tato situace není právě pohodlná, avšak já myslím, že to tak zůstane pouze dočasně. Doporučuji trpělivost; věc se nakonec uklidní.“ Toto je také názor ministerského předsedy Baraka.

Zatímco američtí biskupové upozorňují na hrubé porušování lidských práv v Číně, Clintonova vláda má za to, že ničím neomezený obchod s Čínou zvýší úroveň Číňanů a tím i jejich odvahu žádat více demokracie.

Washington – Čína nerepektuje lidská práva. Zatímco Clintonova vláda usiluje o vytvoření trvalých normálních obchodních vztahů s Čínou, US biskupové při této příležitosti připomněli, že Čína porušuje mnohá základní lidská práva, včetně respektování náboženské svobody. Na konci dubna o tom napsali dopis americkým federálním reprezentantům, kteří pak 24.května hlasovali o normalizaci obchodních vztahů mezi Spojenými státy a Čínou. Ve svém dopise zdůraznili, že v současnosti Čína stále hrubě porušuje náboženskou svobodu. Stále tam jsou pronásledovány všechny náboženské organizace, jako jsou čínské duchovní hnutí Falun Gong, „podzemní“ katolická a protestantské církve, jejichž věřící se nechtějí stát členy státem schválených „vlasteneckých“ církví, tibetský buddhismus a muslimské náboženství. Stále tam jsou zatýkáni a vězněni biskupové, kněží a pastoři „podzemních“ náboženských organizací. Státem dovolená katolická „čínská vlastencká“ církev například nesmí uznávat papeže za svou nejvyšší autoritu. Prý jako každoročně ve svatém týdnu a ve velikonoční době čínská policie letos pronásledovala katolíky, kteří se nedovoleno chtěli účastnit různých velikonočních obřadů. Bezpodmínečná obchodní výpomoc Číně povede pouze ke zvýšení jejího porušování lidských práv. Spojené státy prý ve svých vztazích s Čínou by měly více naléhat na to, aby respektovala lidská práva, včetně náboženské svobody.

Spojené státy a jiné ekonomicky vyspělé země také téměř úplně ignorují

HLAS NÁRODA (VOICE OF THE NATION) (USPS 291-621)

Čtrnáctidenník, věnovaný zájmům našich krajanů všech generací na americkém kontinentu, všem lidem dobré vůle, kteří mají zájem číst Boží slovo v české řeči a zajímají se o dění v rodné zemi svých předků i v různých koutech světa, kde si naši lidé rozvíjí zlobou časů, vybudovali nové domovy.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU VYDÁVÁ KAŽDOU DRUHOU SOBOTU:

„VELEHRAD“ ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED BI-WEEKLY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2340 So. 41st. Ave. CICERO, IL. 60804
Telefon: (708) 656-1056
(708) 656-1074
FAX: (708) 656-1090

EDITOR: RÍDI Father VOJTECH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 41st. Ave. Cicero, IL. 60804
PERIODICAL POSTAGE PAID AT Chicago, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US Per Year \$35

To CANADA Per Year US \$38

Overseas Per Year \$40

BY AIR MAIL: \$14 plus 1.35 each air stamps

Právní poradce a zástupce: George T. Drost, 11 South Dunton Ave.
Arlington Heights, IL. 60005-1475, Tel. (847) 577-2227

Redakce si vyhrazuje právo zaslání článků a dopisů zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

June 10, 2000 - Vol. XXV, No. 12

kruté porušování lidských práv, ke kterému dochází v africkém Súdánu. Tam je dovolena pouze radikální „národní islámská fronta“, vnucující celé zemi striktní islámské právo a žádné jiné náboženství nedovoluje. Podle zprávy americké „Komise o mezinárodní náboženské svobodě“ kvůli represím „ne – muslimů“ v Súdánu bylo od roku 1983 zabito z náboženských důvodů na dva miliony lidí, zejména na černošském křesťanském a animistickém jihu, 4,5 milionu lidí bylo vyhnáno nebo uprchlo ze svých domovů a 1,5 milionu lidí žije ve velké bídě ve vládou kontrolovaných sběrných táborech. Na jihu jsou stále letecky bombardovány tamní náboženské školy, nemocnice a různé dobročinné organizace. Přitom jsou mezinárodně nadále ignorovány zločiny kartumské vlády proti jihu, proti lidskosti a genocidální zločiny súdánských Arabů proti súdánským černochům.

24.května washingtonský Dům reprezentantů schválil návrh zákona na zlepšení obchodních vztahů Spojených států s komunistickou Čínou, připravený vládou prezidenta Clintona společně s Pekingem. Podle předsvědčení Clintonovy vlády tato trvalá normalizace obchodních vztahů bude prý prospěšná oběma stranám, Číně i Spojeným státům. Dosud se při každoroční obnově obchodních vztahů mezi oběma zeměmi jen přílišně mluvilo o porušování lidských práv v Číně. Nynější trvalá normalizace obchodních vztahů a jejich zvýšení budou velmi prospěšné Číně i Spojeným státům, zvýší jejich domácí ekonomickou prosperitu a budou utvořena četná nová pracovní místa v obou zemích. Čínský trh má 1,3 bilionu potenciálních zákazníků. Vloni obchodní schodek Spojených států s Čínou dosáhl výše 68,7 bilionů dolarů. Toto je velmi prospěšné pro čínskou ekonomiku a zároveň to prý povede k postupné demo-

kratizaci Číny. Clintonova vláda stále zdůrazňuje, že zlepšení ekonomických vztahů prospěje oběma stranám.

Podle nově uzavřené smlouvy je Čína připravena snížit do roku 2008 své celní poplatky za 6,500 amerických průmyslových a zemědělských produktů z nynějších 16,9% jejich ceny na 10,2%. V roce 2005 Čína odstraní kvóty a požadovaná povolení pro dovoz 361 amerických tovarů, což v roce 1997 představovalo 10% US vývozu do Číny. Od roku 2004 budou snížena cla za US zemědělské produkty z 21,4% na 16,8% a zároveň budou zvýšeny kvóty americké pšenice, kukuřice, rýže a bavlny. Zároveň budou snížena omezení v oborech různých služeb jako jsou bankovníctví, finanční výpomoc, telekomunikace, internet a jiné služby. Také budou sníženy daně z amerických aut. Tento návrh bude ještě muset schválit US senát, což je už pro prezidenta Clintona hotovou věcí.

Světové zdroje jsou určeny pro dobro všech lidí.

Vatikán – Dne 1.května na Svátek práce a sv.Josefa Dělníka na kampusu univerzity „Tor Vergata“ na periferii města Říma na zvlášť připraveném „otevřeném jevišti“, velkém 1,870 čtverečních yardů, se slavila jedna z významných událostí jubilejního roku 2000, na které bylo přítomno 200 tisíc lidí. Tamní oslava začala slavnou mší svatou papeže Jana Pavla II. a večer skončila koncertem, při kterém zpívali význační světoví zpěváci a hráli význační hudebníci. Svátý Otec ve své promluvě učinil výzvu k uskutečnění opravdové globalizace, která se však neomezuje jen na světovou ekonomiku, nýbrž musí také zahrnovat starost o řešení jiných významných světových problémů. Musí obsahovat „celosvětovou solidaritu“. Ačkoliv v našem současném světě bylo dosaženo vysokého technologického

pokroku, dále tu však existují nezaměstnanost, nízké mzdy, velká chudoba, bída a využívání dětí. Zapomíná se, že ekonomické zdroje našeho světa mají sloužit potřebám všeho lidstva a ne pouze těch nejbohatších, že na celém světě v organizování práce je nutno brát ohled na respekt a důstojnost každé lidské osoby, že společnému dobru je potřeba dát přednost před soukromými zájmy a „prací se musí dát přednost před egoistickým hromaděním osobního kapitálu. Ekonomicky a obchodně pokročilá země musejí usilovat nejen o své zbohatnutí, nýbrž také o to, aby pomáhaly ekonomicky zaostalým zemím v řešení jejich problémů. Dnešní globalizace tedy musí pomáhat rozvoji a řešení problémů lidského života, a to i v ekonomicky zaostalých zemích. Je nutno zajistit důstojnost všech lidských bytostí a užívat ekonomických zdrojů světa ku pomoci všem lidem, zdůraznil svatý Otec.

Vláda Spojených států se také právě nedávno rozhodla užít ekonomické globalizace ku pomoci chudým zemím v Podsaaharské Africe, ve Střední Americe a v Karibském moři. Hranice Spojených států byly těmito zemím otevřeny po vzoru vztahů mezi zeměmi NAFTA, to je mezi Spojenými státy, Kanadou a Mexikem. Od jiných ekonomicky vyspělých zemí se požaduje, aby v této věci následovaly příkladu washingtonské vlády.

Dne 18.května papež Jan Pavel II. slavil své 80. narozeniny. V ten den sloužil na náměstí sv.Petra děkovnou mší svatou, při které s ním koncelebrovalo 5 tisíc kněží, biskupů a kardinálů z různých zemí světa.

Velmi chudé země Habeš a Eritrea užívají své skromné zdroje nikoliv na pomoc svému hladovějícímu obyvatelstvu, nýbrž ke koupi nových těžkých zbraní.

Addis Abéba – Východoafrické země Habeš a Eritrea 12.května opět začaly spolu válčit. Habeš má rozlohu 350 tisíc čtverečních mil a čítá 60 milionů obyvatel, zatímco Eritrea má pouze 46 čtverečních mil a jen 4 miliony obyvatel. Obě země, jejich obyvatelé mluví stejným jazykem, byly spojeny až do roku 1993; Eritrea tvořila samosprávnou část Habeše. V roce 1993 Eritrea vyhlásila svou úplnou nezávislost; obě země však zůstaly v přátelských vztazích. Situace se změnila v letech 1998 a 1999, kdy obě země spolu začaly bojovat o úzký pruh území podél jejich 620 mil dlouhé společné hranice. Když totiž v roce 1993 Eritrea vyhlásila svou samostatnost, tato jejich společná hranice nebyla jasně stanovena. V této dvouleté válce padlo celkem na 70 tisíc vojáků a nic se nevyřešilo. Tato válka proto znovu vzplála letošního 12.května. Každá z obou zemí do ní poslala 100 tisíc svých vojáků. Obě tyto země jsou velmi chudé, možná s republikou Haiti nejchudší na světě. V posledních třech letech obě byly navíc postiženy velkým suchem, čímž utrpělo jejich zemědělství, takže dnes jim chybějí potřebné potraviny na uživení

velké části jejich obyvatelstva. Cizina jim proto značně pomáhala. Ačkoliv jsou velmi chudé, své skromné zdroje však užívaly na koupi těžké výzbroje a nikoliv na pomoc svému potřebnému obyvatelstvu.

Habeš nyní zvítězila nad eritrejskou armádou a rychle se zmocnila celé poloviny Eritrey. Nakonec se zmocnila jejího strategického města Zalambessa, „vstupní brány“ do jejího hlavního města Asmara. Už asi 500 tisíc eritrejských občanů uprchlo před habešskými vojáky a trpí velkým hladem. Zprostředkovatelé Organizace africké jednoty, členské země Evropské unie a také Spojené státy naléhaly na obě země, aby ihned zastavily tento „nesmyslný“ boj a vyřešily svůj územní spor mírovým vyjednáváním.

Dne 25.května na doporučení Organizace africké jednoty eritrejská vláda oznámila, že je hotova opustit pohraniční území, o které je tato válka vedena. Habešská vláda však v též den oznámila, že cílem Habeše není zničit Eritreu, nýbrž pouze její armádu, aby už nikdy nemohla Habeš ohrožovat; proto se ve válce dále pokračuje. V též den pak Habešané hluchně oslavovali své vítězství nad Eritreou.

Matice Vyššího Vzdělání poskytuje téměř sto let

stipendia americkým studentům

českého a slovenského původu

pro studia na amerických kolejích a universitách.

Pro informace a formuláře žádosti napište na:
**Council of Higher Education, P.O. Box 136,
Brookfield, Illinois 60513**

Nebo telefonujte na:

(847) 966 9741

Žádosti musí být v kanceláři Matice
před 1.červencem 2000

New England Inn

Restaurace s českou kuchyní

6855-59 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634

For more information call

Tel. (773) 685-7155

DOBA VELIKONOČNÍ

SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

VSTUPNÍ MODLITBA — Bože, tajemstvím dnešní slavnosti - posvěcujes celou církev po širém světě a ve všech národech. — Vylij po všech končinách země dary Ducha svatého — a naplň i nyní srdce věřících tou božskou silou, — která působila v apoštolech, když začali blásat evangelium. — Skrže tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána o Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 2, 1-11)

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přizene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali.

V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali:

„Tito, co tak mluví, jsou přece samí Galilejci! Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? At' už my, Partové, Médové, Elamité, at' už my, co pocházíme z Mezopotámie, Judska a Kapadokie, z Pontu a z Asie, Frýgie a Pamfylie, z Egypta a z libijského kraje u Kyrény, my, co jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, krétané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky blásají velké Boží skutky.“

ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTĀNŮM!

(1Kor 12,3b-7,12-13)

Bratři! Jenom pod vlivem Ducha svatého může někdo říci: „Ježíš je Pánc.“

Jsou tedy dary rozmanité, ale všechny pocházejí od jednoho a téhož Ducha. A je rozdíl ve službách, ale všechny závisí na stejném Pánu. A jsou rozmanité mimořádné projevy, ale všechno to pochází od jednoho a téhož Boha, protože on to všechno mocně ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou těm jednotlivcům dány k tomu, aby mohli být užiteční.

Tělo je také jen jedno, i když má mnoho údů, ale všechny údy - přesto, že je jich mnoho - tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Vždyť přece z nás ze všech - at' už jsme židé nebo pobani, otroci, nebo svobodní - stalo se jedno tělo, když nás tentýž Duch všechny dovedl ke křtu, všichni také jsme v hojnosti přijali stejného Ducha.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 20, 19-23)

Večer, prvního dne po sobotě, když byli učedníci ze strachu před židy sbromáždění za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Poklad víry, naděje a lásky

Pastýřský list českých a moravských biskupů k Jubilejnímu roku 2000

Draží bratři a sestry, a úkoly, které jsou před námi, i k novým rozhodnutím. Především však k novému přijetí Božího daru Ježíše Krista, kterého Otec poslal právě před dvěma tisíci lety, aby vyhlásil léto milosti, odpuštění a smíření, aby dal lidstvu novou na-

ději.

Svatý otec Jan Pavel II. po celou dobu svého pontifikátu vede Církev k obnově, vyzývá k pokání, smíření a uzdravení starých ran a historické paměti i kožení víry podle evangelia, která dávají naději pro další tisíciletí. K čemu vyzývá, to také sám koná. Na četných apoštolských cestách je nejen hlasatelem, ale i tvůrcem pokoje a dárce naděje. Zpytuje svědomí za celé poslední tisíciletí a má odvahu vidět vedle přečetných světců, z nichž mnohé sám svatořečil, také řady křesťanů evangelium nevěrných, za něž se omlouvá a sám za ně dělá pokání. Jeho pokání není kritikou Církve, ale projevem lásky k Církvi svaté, kterou poskvrňují hříchy jejích členů, jež potřebují obrácení a pokání.

Na začátku posnní doby vyznával hříchy těch, kteří Boha neposlouchají, těch, kteří v některých dobách dějin připustili metody nesnášenlivosti, neřídili se Ježíšovým přikázáním lásky a poskvrnili tvář Církve, těch, kteří neodpovídali Ježíšovu přání, aby všichni byli jedno, ale vytvářeli napětí a rozdělení, navzájem se odsuzovali a bojovali proti sobě, těch, kteří nebyli tolerantní k Židům, porušovali práva kmenů a národů, pohrdali jejich kulturami a náboženskými tradicemi, těch, kteří neuznávali stejnou důstojnost všech Božích dětí, kteří některé lidi vyhošťovali a připouštěli diskriminaci jiné rasy či rodu nebo přistěhovalců, těch, kteří zneužívali své moci a utlačovali chudé, zneužívali mladistvé, zabíjeli nenarozené.

I my se chceme připojit ke Svatému otci kajícím přiznáním a přijetím pokání. Citíme však, že musíme vyznávat i konkrétní viny křesťanů našeho národa, který je dnes považován za nejbezbožnější v Evropě, a přece byl kdysi téměř celý ka-

NESVĚTĚJŠÍ TROJICE

VSTUPNÍ MODLITBA — Bože, Otče, poslal jsi světu Slovo pravdy, — seslal jsi Ducha svatého, — a tím jsi lidem zjevil své podivuhodné tajemství. — Dej nám, abychom, osvíceni vírou, — vyznávali slávu věčné Trojice — a klaněli se moci a velebnosti Boží jednoty. — Skrže tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Dt 4, 32-34,39-40)

Mojžíš řekl lidu: „Ptej se dávných dob, které tě předcházely ode dne, kdy Bůh stvořil člověka na zemi od jednoho konce nebes k druhému, stalo se někdy něco tak velkého nebo bylo něco podobného slyšet, aby nějaký národ slyšel hlas Boha, mluvícího z ohně, jako jsi slyšel ty, a zůstal naživu, nebo zkusil nějaký bůh přijít a vyvolit si národ zprostřed jiného národa zkouškami, znameními, divy v bitvě, silnou rukou, napraženým ramenem, úžasnými děsnými činy, jak pro vás to všechno učinil Hospodin, váš Bůh v Egyptě před vašimi zraky?“

Uznej to a uvaž v srdci: je to Hospodin, Bůh nahoře na nebi jako dole na zemi, není jiného Boha. Zachovávej jeho nařízení a jeho příkazy, které ti dnes prikazuji, abys byl šťastný ty a tvoji synové po tobě, abys dlouho žil na zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává navždy.“

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 8, 14-17)

Bratři! Všichni, kdo se nechávají vést Božím Duchem, jsou Boží děti. Nedostalo se vám přece od Ducha daru, jaký patří k otrockému stavu, že byste museli zase znova žít ve strachu. Dostali jste však dar, který přísluší stavu těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: „Abba, Otče!“ Spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch, že jsme Boží děti. Když však děti dostane se nám dědictví: dědictví od Boha a spoludědictví s Kristem. Musíme ovšem jako on trpět, abychom tak mohli spolu s ním dojit slávy.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 28,16-20)

Jedenáct apoštolů se odebralo do Galileje, na horu, kterou jim Ježíš určil. Spatřili ho, klaněli se mu; ale někteří pochybovali.

Ježíš přistoupil a mluvil k nim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a ziskávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.“

A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.

tolický. Byla to vina našich katolických bratří a sester, kteří byli nesvorní a dovedli mezi sebou válčit a zabíjet se pro majetky a moc, někdy k tomu dokonce i zneužívali náboženství v takzvaných náboženských válkách; kteří za násilných režimů nebyli stateční, zrazovali a udávali; kteří neuměli být svědky víry a předávat víru dalším generacím; kteří byli svorní jen v situaci ohrožení, ale jindy uhádání, sobectví a neochotní spojit se pro společné dobro.

Někteří nesli spoluvinu na utrpení Židů a Romů či na vyhánění Němců.

Někteří z nás nesou vinu na tom, že dnes mnohé rodiny odmítají děti a náš národ vymírá, že mnoho dětí strádá v rozbitých rodinách, že mnozí mladí lidé nemají cíl svého života, nezakládají zdravé rodiny, protože sami šťastné rodiny nepoznali, propadají drogám, alkoholu a sexu, žijí prázdný život bez naděje, že příroda trpí bezohledností člověka, který se chová jako nezodpovědný vládce, že politický život má tak nízkou kulturu a ekonomika se nedaří pro slabou morálku...

Je třeba, abychom se nejen ke svému podílu na těchto vinách přiznali a omluvili především Bohu, ale abychom udělali i jasné rozhodnutí, které ovlivní lepší budoucnost.

Naštěstí vidíme v našich dějinách i mnoho světlých osobností světců a skvělých hrdinů, moudrých učitelů i vládců, hrdinů slavných i bezejmenných, milujících a obětavých otců i matek.

Naštěstí jsou mezi námi lidé, kteří žijí podle svého svědomí, kteří se snaží stát na první místo ve svém životě nejvyšší dobro – Boha, kteří bohatě rozdávají okolnímu světu z krásy svého srdce naplněného Bohem, kteří budují krásné rodiny i za cenu obětí rozšiřujících jejich srdce, lidé, kteří nezištně slouží veřejnosti, pracují pro chudé, budují charitativní díla, poctivě podnikají či spravují majetky, zajišťují jiným prá-

ci, kteří jsou tvůrci pokoje a hrdiny stavějícími mravní hodnoty výš než zisky, lidé poctivě žijící z víry, a proto jsou i znamením naděje.

Bratři a sestry, blíží se slavnost svatých Cyrila a Metoděje, kteří přinesli našim předkům evangelium naděje a na něm postavili kulturu i mravnost a právo našeho národa. Český kníže Bořivoj s kněžnou Ludmilou, prarodiče svatého Václava, přijali křest od sv. Metoděje. Proto chceme v tomto roce Velkého jubilea na moravském Velehradě 5. července obnovit své vyznání víry a rozhodnutí pro Boha. Každý z nás, kdo poctivě otevře své srdce Boží lásce a postaví Boha na první místo svých přání, tužeb a rozhodování, kdo bude mít odvahu žít ve světě podle Ježíšových zásad a dělit se s druhými o poklad víry a naděje, osobně přispěje k šťastnějšímu životu našeho národa v třetím tisíciletí.

Připojte se k nám tímto rozhodnutím ať už osobně na Velehradě, nebo při bohoslužbách ve vašich chrámech.

Zvláště zveme ty, kteří se vzdálili od křesťanské praxe a nechodí pravidelně do kostela, či dlouho nebyli u svátosti smíření, nebo žijí v manželství bez církevního sňatku, i když byl možný, nebo se v mládí nedostali ke svátosti biřmování a dnes se jim zdá pozdě – využijte tohoto roku, dnes je čas spásy, nyní je milostivé léto Hospodinovo.

Děkujeme Vám za ochotu k velkorysosti a za odvahu víry, z níž pramení nová naděje. Provázejte toto dílo obnovy svými modlitbami. Také my zůstáváme ve spojení modlitby s Vámi a všem ze srdce žehnáme.

*Vaši biskupové
Čech a Moravy*

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu
v 6:15 hodin večer
v kostele Panny Marie
Svatohorské
v Ciceru, IL-2414 S.61st Ave.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

*Tvým věrným, Bože,
smrti život nebereš,
ale jen proměňuješ v lepší s Tebou...*

Všem příbuzným a přátelům v zármutku oznamujeme, že na Boží zavolání odešla z našeho rodinného středu naše drahá maminka, babička, sestra a teta, paní

Tereza Příkazská roz. Sauerová

Narodila se v dědině Orechovo v Bulharsku 6.března 1923 křesťanským rodičům, kteří pocházeli z Moravy. Později se rodiče s dětmi Rézinkou a Štěpánem přestěhovali do Argentiny. Jako mladička se provdala za Štěpána Příkazského, rodáka z Moravy a více než padesát let spolu žili ve šťastném manželství. Po dlouholetém pobytu v Argentíně přesídlila nakonec celá rodina do USA, kde otec rodiny Štěpán zemřel v r. 1993.

Naše maminka a babička Tereza, která celý svůj život zasvětila obětavé práci pro rodinu a všem rozdávala nekonečnou lásku, odešla na věčnost smířena s Bohem i lidmi, posilněna svátostmi umírajících, v předvečer slavnosti Nanebevstoupení Páně 31.května 2000.

Rozloučili jsme se s ní 2.června večer ve Švecově pohřebním ústavu v Berwynu, IL a v sobotu 3.června po zádušní mši svaté v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru jsme ji doprovodili k místu posledního odpočinku na hřbitově Všechny svatých v Mount Prospect, IL.

*Děkujeme všem, kteří se přišli s naší maminkou rozloučit
a vzpomenou na ni ve svých modlitbách*

synové Štěpán a Jan s vnoučaty Vlastou a Jeníkem

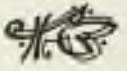
dcera Anna s manželem Ludvíkem a vnoučaty Rev.Ludvíkem, Aničkou a Mařenkou

dcera Eva s manželem Gary a vnoučaty Štěpánkem, Danielem a Lindou

dcera Idinka s manželem Jímem

bratr Štěpán Sauer s rodinou v Argentíně

Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!

1950 50 2000

BLAHOPŘÁNÍ K ZLATÉ SVATBĚ

**Zdeněk a Květoslava
SVOBODOVI,**

naši drazí rodičové, kteří dnes žijí na odpočinku ve státě Arkansas,
se v těchto dnech vděčně rozpomínají na dny a chvíle, které prožívali před půl stoletím, kdy si v chrámu Páně ve Veltrubech u Kolína n.L. podali ruce, kněz jejich úmysl uzavřít katolický sňatek požehnal a kladl jim při tom na srdce slova Kristova uvádějící toto blahopřání.

Nyní si drahý tatínku s maminkou budete tuto důležitou životní událost připomínat a děkovat Bohu, že Vám pomohl Váš celoživotní slib dodržet a splnit. My Vám oběma přicházíme upřímně poděkovat.

Až si budete letošního 1.července 2000 toto zlaté jubileum své svatby při české mši svaté v 6.15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské připomínat, budeme Pánu Bohu a Panně Marii společně s Vámi děkovat za všechny ty obdržené milosti a dary, které Vám pomohly Váš manželský slib splnit. Zároveň budeme prosit o Vaše zdraví, abychom se s Vámi mohli ještě dlouho radovat a ještě více se odvděčit za všechno, co jste pro nás udělali.

Vaši vděční synové

Luboš a Jaroslav Svobodovi s manželkami Felicií a Evou

vnoučky Elizabeth, Katy, Diana a Michaela

vnuk Jan Svoboda s manželkou Michelle a pravnučkou Morgan

POSELSTVÍ FATIMY STÁLE AKTUÁLNÍ

Království maličkých

Homilie Jana Pavla II. při mši svaté před fatimskou bazilikou po blahorečení malých pasáček Františka a Hyacinty:

»Velebím tě, Otče..., že jsi tyto věci skryl před mudrými a chytrými a zjevil je maličkým« (Mt 11,25).

Těmito slovy, bratři a sestry, chválí Ježíš nebeského Otce za jeho záměry. On ví, že nikdo nemůže k němu přijít, jestliže jej nepřitáhne Otec (srov. Jan 6,44), proto chválí jeho záměry a dodává synovsky: »Ano, Otče, tak se ti zalíbilo« (Mt 11,26). Zalíbilo se ti otevřít Království maličkým.

Podle Božího záměru přišla z nebe na tuto zem žena oděná sluncem (Zj 12,1), aby vyhledala maličké, Otce vyvolené. Ona s nimi rozmlouvá hlasem a srdcem maminky: zve je, aby se obětovali jako oběti dostiuchnění, a říká jim, že je ochotna vést je bezpečně až k Bohu. A hle, oni vidí, jak z jejich mateřských rukou vychází světlo, které proniká do jejich nitra, takže se cítí, podle svých vlastních slov, ponořeni v Bohu, jako když se někdo dívá na sebe v zrcadle. Později František, jeden ze tří privilegovaných, konstatuje: »My jsme planuli tím světlem, kterým je Bůh, ale neshořeli jsme. Jaký je Bůh! To se nedá vypovědět. Ano, to nikdy nejsme schopni vypovědět.« Bůh: světlo, které hoří, a přece nespáluje. Bylo to stejné poznání, jakého se dostalo Mojžíšovi, když viděl Boha v hořícím keři; při té příležitosti s ním Bůh rozmlouval, že se zabývá otroctvím jeho národa a je rozhodnut ho vysvobodit skrze něho: »Já budu s tebou« (srov. Ex 3,2–12). Ti, kteří přijímají tuto přítomnost, stávají se jeho příbytkem a následně »hořícím keřem«. Nejvyššího.

To, co Františka nejvíce naplňovalo úžasem, co jej

zcela pronikalo, byl Bůh v tomto nesmírném světle, který zasáhl všechny tři v jejich nitru. Ale jen jemu se dal Bůh poznat jako »velmi smutný«, jak říkával. Jednou v noci, když jej otec slyšel vzlykat a zeptal se ho, proč pláče, syn odpověděl: »Myslel jsem na Ježíše, který je tak smutný kvůli hříchům, které jsou páčány proti němu.« V tu dobu hýbá Františkem jediná touha, tak příznačná pro dětský způsob myšlení: »Potěšit Ježíše, aby byl spokojený«.

V jeho životě se uskuteční proměna, o které můžeme říct, že je radikální; proměna, která jistě není běžná u dětí jeho věku. Věnuje se intenzivnímu duchovnímu životu v ustavičné a vroucí modlitbě, aby dosáhl skutečné formy mystické jednoty s Pánem. Právě to jej pobádá k rostoucímu očistování ducha tím, že se zřiká tolika věcí, které se mu líbily, včetně nevinných dětských her.

František snášel veliké utrpení způsobené jeho nemocí, na kterou nakonec umírá bez jediného vzdechu. Na to, aby potěšil Ježíše, se mu všechno zdálo málo; umřel s úsměvem na rtech. V tomto maličkém bylo obrovské přání odčiňovat urážky hříšníků a nabídl pro ten účel své úsilí být dobrý, své oběti a modlitby. Také Hyacinta, sestra mladší o téměř dva roky, žila oduševněna stejnými pocity.

Potom se objevilo na nebi jiné znamení: veliký drak (Zj 12,3). Tato slova, která jsme slyšeli v prvním mešním čtení, nás přivádějí k myšlenkám na zápas mezi dobrem a zlem a současně ke konstatování, že člověk, když dává Boha stranou, nemůže dosáhnout štěstí, a dokonce zničit sám sebe.

Kolik je to obětí v průběhu posledního století druhého tisíciletí! Myšlenky se vracejí ke dvěma »velkým

válkám« i k těm ostatním válkám v tolika částech světa, ke koncentračním a vyhazovacím táborům, ke gulagům, k etnickým čistkám a pronásledováním, k terorismu, únosům osob, k drogám a atentátům proti nenarozenému životu a rodině.

Poselství z Fatimy je výzvou k obrácení, která apeluje na lidstvo, aby se nestávalo hříčkou draka, který svým *ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem* (Zj 12,4). Posledním cílem člověka je nebe, jeho pravý domov, kde Otec nebeský ve své milosrdné lásce všechny očekává.

Bůh chce, aby se nikdo neztratil; proto před dvěma tisíci lety poslal na zem svého Syna, aby hledal a zachránil, co zahynulo (Lk 19,10). On nás spasil svou smrtí na kříži. Nikdo ať nezmaří tento Kříž! Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, aby byl *prvorozený z mnoha bratří* (Řím 8,29).

Nejsvětější Panna ve své mateřské starostlivosti přišla sem do Fatimy požádat lidi, aby »již více neuráželi Boha, našeho Pána, který byl již tolik uražen«. Je to bolest maminky, která ji nutí, aby promluvila; je v sázce osud jejich dětí. Proto žádá pasáčky: »Modlete se, modlete se mnoho a přinášejte oběti za hříšníky; tolik duší končí v pekle, protože není nikoho, kdo by se za ně modlil a obětoval«.

Malá Hyacinta sdílela a prožívala tento zármutek Panny Marie a hrdinně se nabídla jako oběť za hříšníky. Jednoho dne, kdy ji a Františka již zachvátila nemoc, která je připoutala na lůžko, Panna Maria je přišla navštívit v jejich domově, jak vypravuje Hyacinta: »Madona nás přišla navštívit a řekla, že velmi brzy přijde, aby si Františka odvedla do nebe. A mne požádala, zda bych chtěla ještě obracet hříšníky. Řekla jsem jí, že ano.« A když se při-

Děti z Fatimy v Portugalsku Hyacinta, František a Lucie, kterým se v roce 1917 zjevovala Matka Boží Panna Maria.

blížil okamžik Františkova odchodu, maličká mu světuje: »Dones moje pozdravy našemu Pánu a Madoně a řekni jim, že jsem připravena snášet všechno, co budou chtít, za obrácení hříšníků.« Hyacinta byla tak zraněna viděním pekla, které se uskutečnilo při zjevení v červenci, že se jí všechno umrtvování a pokání zdálo nedostatečné pro spásu hříšníků.

Hyacinta by mohla velmi dobře zvolat se sv. Pavlem: *Raduji se z toho, že na svém těle doplňuji to, co zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap k prospěchu jeho těla, t. j. Církve* (Kol 1,24). Minulou neděli jsme u římského Kolosea slavili památku přemnohých svědků víry XX. století skrze výmluvná svědectví, která nám zanechali, a skrze soužení, které vytrpěli. Je to obrovský mrak odvážných svědectví víry, které nám zanechává vzácné dědictví, a to musí zůstat živé pro třetí tisíciletí. Zde ve Fatimě, kde Madona tyto časy soužení předpověděla a žádala o modlitbu a pokání, aby byly zkráceny, chci dnes vzdát nebi díky za svědectví, které se projevilo ve všech těchto životech. A toužím jednou oslavit Boží dobrotu ke mně, že mě

zachránil od smrti při útoku spáchaném onoho 13. května 1981.

Vyjadřuji svou vděčnost také blahoslavené Hyacintě za oběti a modlitby za Svatého otce, kterého viděla, jak velice trpí.

Velebím tě, Otče..., že jsi tyto věci zjevil maličkým. Tato Ježíšova chvála dnes nabývá slavnostní formy blahorečením pasáček Františka a Hyacinty. Církve chce tímto obřadem postavit na svícen tyto dva plamínky, které zažehl Bůh, aby osvětlil lidstvo v hodinách temnoty a zmatku. Kéž tedy září tato světla na cestu tomuto nesmírnému množství poutníků a všem těm ostatním, kteří sledují pomocí rádia a televize. Kéž jsou František a Hyacinta přátelským světlem, které ozařuje celé Portugalsko a zvláště tímto způsobem tuto diecézi Leiria-Fatima. (...)

Má poslední slova patří vám, děti: Drazí chlaci a děvčata, vidím, kolik z vás si obléklo šaty podobné těm, jaké užívali František a Hyacinta. Jak velice vám sluší! Je škoda, že dnes večer nebo snad zítra tyto šaty odložíte a... pasáček se ztratí. Nezdá se vám že by se ztratit neměli? Panna Maria vás všechny potřebuje, abyste těšili Ježíše,

Blahoslavený František a Hyacinta Martovi, vizionáři z Fatimy

kteří je smutný pro křivdy, které musí vytrpět; potřebuje vaše modlitby a vaše oběti za hříšníky.

Požádejte své rodiče a své učitele, aby vás zapsali do »školy« Panny Marie, aby vás naučila být jako pasáček, kteří se snažili udělat všechno to, co ona od nich žádala. Říkám vám, že »člověk za krátkou dobu podřízenosti Marii a v závislosti na Ni udělá mnohem větší pokrok, než za celá léta života podle vlastní vůle a spoléhání na sebe samého« (L. M. Grignon, O pravé mariánské úctě, 155). Tak se také stalo, že pasáček byli velmi brzy svatí. Jedna žena, která přijala Hyacintu

v Lisabonu, když slyšela tak moudré a krásné rady, které malička dávala, zeptala se jí, kdo ji to naučil. »Byla to Panna Maria,« odpověděla. Když se dali s naprostou velkodušností vést tak dobrou Učitelkou, dosáhli v krátkém čase vrcholů dokonalosti.

Velebím tě, Otče..., že jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými a zjevil je maličkým. Velebím tě, Otče, za všechny tvé maličky, počinaje pannou Marií, tvou pokornou Služebnicí, až k pasáčkům Františkovi a Hyacintě. Poselství jejich života necht' zůstává vždy živé, aby osvěcovalo cestu lidstva!

Papež se v agonii zastavil na prahu smrti

Projev státního sekretáře kardinála Angela Sodana na závěr slavnosti blahorečení Františka a Hyacinty Martových

Na závěr této slavnosti cítím povinnost předat našemu milovanému Svatému otci Janu Pavlu II. co nejsrdčejší přání všech přítomných k jeho nadcházejícím 80. narozeninám a poděkovat mu za jeho vzácnou pastýřskou službu pro dobro celé svaté Boží Církve a tlumočit mu nejsrdčejší přání celé Církve.

Při slavnostní příležitosti svého příjezdu do Fatimy mě nejvyšší velekněz pověřil, abych vám předal toto sdělení. Jak je známo, účelem jeho návštěvy ve Fatimě bylo blahorečení dvou »pasáček«. On chce nicméně dát této své pouti také hodnotu obnoveného díkůvzdání Panně Marii za ochranu, kterou mu poskytuje během jeho pontifikátu. Jak se zdá, tato ochrana souvisí s tzv. »třetím fatimským tajemstvím«.

Tento text představuje prorockou vizi srovnatelnou s oněmi vizemi Písma svatého, které nepopisují podrobnosti budoucích událostí ve fotografickém smyslu, ale syntetizují a shrnují na stejném bázi skutečnosti, které se rozprostírají v čase v blíže neurčeném sledu a trvání. Z toho plyne, že klíč ke čtení tohoto textu může být jedině symbolického charakteru.

Fatimské vidění se týká především boje ateistických systémů proti Církvi a křesťanům a popisuje nesmírné utrpení svědků víry posledního století druhého tisíciletí.

Podle interpretace »pasáček«, interpretace, kterou potvrdila nejnověji i sestra Lucie, »biskup v bílém šatu«, který se modlí za všechny

věřící, je papež. Také on v namáhavé cestě ke Kříži mezi mrtvolami umučených (biskupů, kněží, řeholníků řeholnic a nesčetných laiků) padá k zemi mrtvý po ranách střelné zbraně.

Po atentátu 13. května 1981 na Jeho Svatost se jeví zcela jasně, že to byla »mateřská ruka, která řídila dráhu střely« a dovolila, aby »papež se v agonii zastavil na prahu smrti« (Jan Pavel II. Meditace s italskými biskupy na klinice Gemelli, in: Insegnamenti XVIII/1 1994).

U příležitosti jedné návštěvy nynějšího biskupa z Leiria-Fatimy se papež rozhodl, že mu dá projekt, který zůstal v autě po atentátu, aby ho uchoval ve svatyni. Z iniciativy biskupa byla kulka zapravena do korunky Panny Marie Fatimské.

Následující události počínaje rokem 1989 přinesly jak v Sovětském svazu, tak v četných krajích Evropy pád komunistických režimů, které byly bojovně ateistické. Také za to děkuje Svatý otec z hloubi srdce nejsvětější Panně. Nicméně v jiných zemích světa bohužel nepřestaly útoky proti Církvi a křesťanům a přinášejí s

sebou tíži utrpení. Ačkoliv události, o kterých hovoří třetí část tajemství, jak se zdá, patří minulosti, volání Panny Marie po obrácení a pokání, vyslovené na začátku dvacátého století, uchovávají si ještě dnes provokující aktuálnost. »Paní poselství, jak se zdá, umí číst se zvláštní prozíravostí znamením času a znamením naší doby... Naléhavá výzva nejsvětější Panny Marie k pokání je výrazem její mateřské starostlivosti o osudy lidské rodiny, která tolik potřebuje obrácení a odpustění« (Jan Pavel II. v Poselství k Světovému dni nemocných 1997).

Abyste umožnil věřícím lépe přijmout poselství Fatimské Panny, papež uložil Kongregaci pro nauku víry, aby zveřejnila »třetí tajemství« opatřené vhodným komentářem.

Bratři a sestry, poděkujeme Panně Marii Fatimské za její ochranu. Její mateřské přimluvy svěťme Církev třetího tisíciletí. Sub tuum praesidium confugimus, Sancta Dei Genitrix. (Pod ochranu Tvou se utkáme, Svatá Boží Rodičko.) Oroduj za našeho papeže Jana Pavla II. Amen.

Podle Světa 22/2000

Svatý Otec Jan Pavel II. v rozhovoru se sestrou Lucií, dosud žijící 93 letou vizionářkou z Fatimy.

Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují! (Modlitba z Fatimy za duše v očistci)

Otec Emil S. ČERNAJ, SVD

Slovenský misionář z kongregace verbistů byl povolán na věčnost

Narodil se 1. února 1923
Řeholní sliby složil
12. září 1944
Na kněze byl vysvěcen
11. března 1950
Zemřel 26. května 2000

Boží dobrotu a milosrdenství ukazoval ve svém životě službou všem.

Pane, dej mu věčné odpočinutí a světlo věčné ať mu svítí u tvých svatých na věky!

Freetown – Už dříve vládní armáda v Sierra Leone zastavila postup vzbouřenců RUF (Revolutionary United Front) k hlavnímu městu Freetownu, kterého se chtěli zmocnit. Dne 17.května se jí pak podařilo zatknout jejího vůdce Foday Sankohu. President Ahmed Kabbah a jeho vláda nyní rozhodnou, zda bude poháněn před soud a potrestán. Vytyká se mu, že už osm let RUF vede válku proti zákonné vládě této země. Také měl asi prsty v nedávném usmrcení 21 lidí, protestujících proti Sankohu před jeho sídlem ve Freetownu, a šesti mírových vojáků (čtyř Zambijců a dvou Nigerijců), jejich zohavené mrtvoly byly nalezeny v džungli. Dne 24.května pak byli v Sierra Leone zastřeleni, patrně také rebely RUF, dva cizí žurnalisté; jeden americký a druhý španělský. Vzbouřenci RUF hlavně pro sebe zabírají diamanty, těžené v rebely kontrolovaném území v Sierra Leone. Tito rebely na začátku května zajali v džunglích asi 500 mírových vojáků; později jich však postupně propustili na svobodu 139, pak 80 a 26.května 180, takže v jejich zajetí jich dále zůstalo možná o něco méně než 100. US prezident Clinton tam poslal význačného baptistického pastora – politika Jesse Jacksona, aby se pokusil s pomocí libérijského prezidenta Charles Taylora obdržet od Sierra Leonských rebelů propuštění zbývajících mírových vojáků na svobodu a možná také 1,000 žen a dětí, které rebely drží v zajetí. Tvrdí se, že Taylor prý zvítězil svou krutostí v sedmileté domácí válce v Libérii, v níž zahynulo 150 tisíc lidí a 2.6 milionu obyvatel Libérie bylo vyhnáno ze svých domovů. Taylor je přímým příznivcem rebelů RUF, kteří od něho dostávají potřebné zbraně a výzbroj za diamanty, které rebely RUF ze Sierra Leone pašují. Taylor však s rozhodností popřel, že by měl jakýkoliv vliv na rebely RUF a proto

prý nemůže nijak pomoci při jednání o propuštění zbývajících zajatých mírových vojáků. Tak ani výmluvný Jesse Jackson nemohl splnit přání Clintonovy vlády v této věci.

Dne 28.května pak prý rebely propustili na svobodu do Libérie všechny zbývající zajatce mírové armády OSN. To oznámil mluvčí Organizace spojených národů David Wilmhurst, který o celém problému tajně jednal s RUF. Tím prý Revoluční spojená fronta RUF ukázala, že opravdu konečně chce přinést mír do této „válkou roztržené západoafrické země“.

Cape Canaveral, Florida – Dne 19.května byl z Kennedy Space Center na Floridě vypuštěn raketoplán Atlantis k mezinárodní kosmické stanici, kam doletěl 21.května. Na jeho palubě bylo 6 amerických astronautů a jeden ruský kosmonaut, jejichž úkolem bylo provést nyní v opuštěné stanici různé opravy, instalovat tam nová zařízení a dopravit 2,000 liber různých potřeb, jako jsou voda, obleky a tělocvičná nářadí pro příští posádku. V tamním ruském modulu Zarva bylo třeba nahradit 4 baterie poskytující elektrický proud. Také tam bylo nutno umístit dva jeřáby a novou komunikační anténu. Rusko tam letos v červenci má poslat do své součásti „Zvezda“ nový pohonný systém a ubikace, ve kterých budou bydlet příští posádky astronautů a kosmonautů. Celý projekt této stanice bude stát 60 bilionů dolarů. Atlantis měl původně letět k této kosmické stanici už letos v dubnu, avšak tento let musel být třikrát odložen kvůli nepříznivému počasí. Nyní se raketoplán vrátil do Kennedy Space Center dne 29.května a tím byla jeho desetidenní mise úspěšně splněna.

Washington – Podle úřední zprávy specialistů Národní služby počasí (National Weather Service)

LETEM

SVĚTEM

ze 16.května v období od června do srpna tohoto roku budou některé části Spojených států postiženy katastrofálním suchem, což velmi uškodí tamnímu zemědělství, protože i podzemní vody a vláhý tam bude nedostatek kvůli letošní velmi suché zimě a přílišnému suchu. V době růstu polních plodin (duben – srpen) mají prý v některých zemědělských krajích panovat letos veliká vedra. Od Nebrasky přes východní Iowu, střední Illinois a severní část Indiany, Texas, části Floridy, Georgie, Jižní Karoliny, Alabámy, Missouri a Louisiany na jihovýchodě Spojených států má být velké sucho. US vládě se prý doporučuje, aby už nyní předem prováděla různé výpomocné programy pro postižená území. Bude-li pouze chtít napravit škody, až k nim dojde, bude jí to stát o biliony dolarů více. Tak US vláda musela v letech 1976-77 kvůli přílišnému suchu vydat 6.5 bilionů dolarů a v letech 1988-89 pak 6 bilionů dolarů. Její výdaje prý mohly být mnohem nižší, kdyby bývala podnikala výpomocná opatření proti suchu už předem.

Washington – Dne 22.května jihoafrický prezident Thabo Mbeki navštívil ve Washingtonu prezidenta Clintona, s kterým mimo jiné také mluvil o nemoci AIDS, už dnes nebezpečí celá desetina je nakažena virem HIV, který tuto smrtelnou nemoc způsobuje. Oba také hovořili o tom, jak bude možno poskytnout Jižní Africe nový úspěšný lék AZT proti AIDS za nízké ceny. Tento účinný lék je i v USA velmi drahý, a tak není za svou normální cenu pro Jihoafričany přístupný. Prezident Clinton také mluvil o tom, jak bude potřeba vychovávat Jihoafričany a informovat je o cestách, jak se nákaze HIV vyvarovat. Prezident

Mbeki však tvrdil, že prý v Jižní Africe není onemocnění AIDS způsobeno homosexualitou a nevhodným chováním tamního lidu, nýbrž jeho velkou bídou a nedostatečnou výživou, protože západní ekonomicky vyspělé země neposkytují Jižní Africe dostatek ekonomické výpomoci. Jihoafričtí čemoši se prý chovají náležitě. Oba také mluvili o tom, jak snížit jihoafrickou zdrcující chudobu a o současných problémech v Sierra Leone, v Zimbabwe a v Republice Konga.

Washington – Podle různých statistik prý kouření ve Spojených státech a v celém světě v poslední době klesá. Ve Spojených státech v posledních 10 letech počet vykouřených cigaret prý klesl o plných 42% a na celém světě o 11%. V posledním roce klesl o 8%. Počet kuřáků a vykouřených cigaret prý také klesá ve Francii, v Japonsku, v Číně a ve většině zemí Evropy. Kouření prý pouze stoupá v chudých zemích a u mládeže obojího pohlaví. Vloni bylo ze Spojených států vyvezeno 151.4 bilionů cigaret, v roce 1998 však 201.3 bilionů. V USA počet kuřáků prý klesá hlavně ze dvou důvodů: vedením silné protikuřácké kampaně a zdražením tabákových výrobků v posledních dvou letech o celých 80 procent. Podle prohlášení lékařů kouření cigaret vede k 25 různým nemocím, včetně srdečních chorob, dýchacího ústrojí, mozkové mrtvice a několika druhů rakoviny.

Washington – US vláda je ohromena rychle vzrůstajícím obchodním schodkem. Podle zprávy z 19.května letos v březnu tento schodek obchodu US s cizinou dosáhl rekordní výše 30.2 bilionů dolarů; v únoru byl 28.7 bilionů dolarů. Bude-li tento schodek dále stoupat stejnou měrou, dosáhne letos rekor-

dni výše 350 bilionů dolarů. Vloni dosáhl výše 267.6 bilionů dolarů, nejvíce v dějinách USA. Tento vzrůst prý z poloviny vyvolalo silné zvýšení cen zemního oleje, o celých 157% ve srovnání s minulým rokem. Jinou příčinou tohoto vzrůstu obchodního schodku je prý skutečnost, že američtí spotřebitelé často dávají přednost levnějšímu cizímu zboží před americkým. Letos v březnu celkový dovoz cizího zboží do USA dosáhl výše 112.4 bilionů dolarů. Vývoz sice také stoupá; v březnu dosáhl výše 87.3 bilionů dolarů, avšak rozdíl mezi dovozem a vývozem se silně zvyšuje v neprospěch vývozu amerického zboží. Cizina jeví velký zájem o americká auta a jejich součásti, o americké počítače a jejich čipy, o celulární telefony a jiné telekomunikace, o průmyslové stroje všeho druhu, pásové traktory, stavební jeřáby a zbraně. V každém případě vznikají vážné obavy, že přílišný vzrůst obchodního schodku může rychle vést k vysoké inflaci. Letos v březnu byl obchodní schodek Spojených států s Čínou 5.1 bilionů dolarů, s Japonskem 6.8 bilionů, s Kanadou 3.85 bilionů a s Mexikem 1.9 bilionů dolarů.

Taipei, Taiwan – Nový taiwanský prezident Chen Shui-bian, zvolený 18.dubna, slavil 19.května inauguraci do své prezidentské funkce. Chen je předsedou taiwanské „demokratické pokrokové strany“. Jeho předchůdce Lee Teng-hui je předsedou „nacionalistické strany“, která vládla v Taiwanu celých minulých 51 let. Protože v Taiwanu byla zavedena demokracie a zbudována kvetoucí ekonomika, Taiwanci nechtějí být součástí komunistické Číny, čehož se pekingská komunistická vláda stále dožaduje. Chen řekl, že neprohlásí nezávislost Taiwanu,

pokud Čína proti němu nepodnikne útok. Taiwanskému lidu slíbil, že se bude řídit ústavou země, bude usilovat o zvýšení životní úrovně obyvatel a zajistí bezpečnost země. Čína opět prohlásila, že úsilí o nezávislost Taiwanu pouze povede k válce s Čínou.

Santiago – Chilský apelační soud rozhodl zbavit dřívějšího chilského vládcce Augusto Pinocheta jeho imunity od soudního stíhání kvůli porušování lidských práv v době 17 let jeho diktátorské vlády po provedení státního převratu v roce 1973. Za jeho vlády 3,000 lidí buď bylo usmrceno, hlavně kvůli svému „socialismu“, nebo zmizelo a desettisíce dalších uprchlo ze země. Pinochet podle své ústavy se v roce 1990 prohlásil za „senátora na doživotí“, který nemůže být soudně stíhán. Jeho advokáti chtějí učinit od rozhodnutí apelačního soudu odvolání; o věci pak rozhodne chilský Nejvyšší soud. Většina chilského lidu si Pinocheta váží, je mu vděčná, že zemi zbavil marxismu, chová k němu důvěru a nepřeje si, aby byl souzen. Pinochet byl vloni zadržen v Londýně; španělští soudci požadovali jeho extradici, protože prý byl krutý vůči v Chile žijícím španělským socialistům. Letos se 3.března mohl vrátit do Chile zpět.

Vatikán – V neděli 21.května prohlásil papež Jan Pavel II. za svatě 27 Mexičanů, z nichž jich bylo 25 umučeno ve 20. a 30. letech minulého století, kdy v Mexiku antiklerikální režim krutě pronásledoval katolickou církev. Z těchto 25 mučedníků bylo 22 kněží a 3 byli laici. Dosud mělo Mexiko pouze jednoho národního svatého. Byl jím mnich San Felipe de Jesus, který byl ukřižován v Japonsku, když se tam při bouři zastavila jeho loď, na které se plavil. Za svatého byl prohlášen v roce 1862.

Chicago – Ve Spojených státech, stejně jako tomu je v Evropě, v posledních desetiletích se lid stává nábožensky stále více lhostejným, zvláště ke katolické církvi. V důsledku toho tam také stále méně mladých mužů vstupuje do seminářů či klášterů. V Chicagské arcidiecézi například v posledních letech je ročně průměrně vysvěceno na kněze asi sedm bohoslovců; letos jich bylo vysvěceno devět. Arcidiecézní autority se tedy rozhodly provést v příštích dvou letech na zkoušku zvláštní kampaň k získání většího množství kněžských povolání. Chtěly by dosáhnout toho, aby každoročně bylo průměrně v Chicagu vysvěceno na kněze aspoň 24 kandidátů. K tomu bude využito také světských sdělovacích prostředků, jako jsou televize, rozhlas, internet a denní tisk, kde budou umístěny příslušné reklamy a inzeráty. Povzbuzující plakáty budou také umístěny v kostelích, na farnostech, v katolických školách a na univerzitách. Také rodiče budou vybízeni, aby svým dětem doporučovali volbu kněžského povolání. Tato dvouletá kampaň s pomocí světských sdělovacích prostředků bude stát jeden milion dolarů a arcidiecéze tedy vybízí věřící katolíky a různé podniky, aby k tomu poskytly finanční podporu.

Washington – Podle studia veřejného mínění „Gallup Poll“ prý 28 procent Američanů má za to, že potrat má být zákonem dovolen v každém případě, 51 procent si myslí, že může být zákonem dovolen pouze v některých případech, jako jsou ohrožení matčina života, či zdraví, a určitě prý v případě jejího znásilnění; pouze 19 procent jich považuje potrat za ilegální za každých okolností a 2% jich nemají žádný názor. Při primárkách kandidáti na prezidentský úřad berou na tuto skutečnost ohled. Vědí, že prakticky většina Američanů je pro potrat. Nynější kandidát

demokratické strany, místo prezident Al Gore, je v záside pro potrat, protože většina Američanů je rovněž pro potrat, a proto má větší naději, že mu dají své hlasy. Texaský guvernér George Bush, kandidát republikánské strany, se sám prohlašuje za křesťana a nepřiznává potratů, aby si získal hlasy „náboženských konzervativců“, avšak zároveň při primárkách a při předvolební kampani jej doprovázejí společníci, kteří se mohou stát místoprezidenty a zastávají právo na potrat, aby příznivci potratu dali své hlasy také republikánskému kandidátu. Odborník v psychologii Dr. James Dobson ve své rozmluvě před rozhlasem vybral Bushe, aby si při předvolební kampani vybral společníky, kteří potrat odsuzují – „náboženské konzervativce“, protože jinak se „náboženská konzervativci“ k volbám vůbec nedostaví, vidí-li, že kandidáti nejsou plně na straně opozice proti potratu. Odborníci v politice však Bushe varují, že v dnešních Spojených státech, kde velká většina voličů je potratu příznivá, by ztratil naději na zvolení prezidentem, kdyby sám a jeho blízcí spolupracovníci byli výlučně proti potratu. Prof. Dr. James Dobson, odborník v rodinné a dětské psychologii, jehož otec byl protestantským kazatelem, založil výchovný program „Focus on the Family“ (soustředění pozornosti na rodinu) – užívá k výchově veřejné sdělovací prostředky, jako jsou rozhlas, televize, magazíny, kazety a knihy; jeho program sledují miliony Američanů, kteří mu fandí. Jeho učení o rodině a výchově mládeže je plně v křesťanském duchu.

Lima, Peru – Při prezidentských volbách v Peru, konaných 9.dubna, v nichž už potřetí kandidoval na pětileté období prezident Alberto Fujimori, byl jeho opozičním kandidátem Alejandro Toledo, který je odborník v ekonomice vyškolený ve Spojených státech, a

bývalý ekonom Světové banky. Fujimori získal nejvíce voličských hlasů. Chybělo mu však ještě 20 tisíc hlasů, aby měl potřebnou nadpoloviční většinu. Proto se jeho vláda rozhodla pro druhé kolo voleb, které byly stanoveny na neděli 28.května. Dne 18.května však Toledo, který byl přesvědčen o tom, že prý při sčítání hlasů byly provedeny podvody, prohlásil, že se těchto druhých voleb nezúčastní, nebudou-li posunuty na 18.června, aby bylo možno provést potřebnou reformu tak, aby při sčítání hlasů k podvodům už nemohlo docházet. Protože jeho požadavku nebylo vyhověno, druhých voleb 28.května se nezúčastnil. Prezident Clinton už dříve varoval Fujimoriho, že na Peru mohou být uvaleny diplomatické a ekonomické sankce „v případě, že by nepravdivostí při volbách v Peru pokračovaly“. Sám také nevěřil, že by Fujimori mohl být zvolen na třetí období, jak se to Fujimori domnívá. Při vol-

bách 28.května pak Fujimori obdržel většinu voličských hlasů a tedy se považuje za prezidenta Peru pro třetí období. US státní departement pak 29.května nazval tyto volby „neplatnými“ a režim Fujimoriho nazval „ohrožením demokracie“. – Fujimori, japonského původu, za svého prezidentství potlačil v Peru maoistické hnutí, na žádost Spojených států vedl válku proti kokaínu a poněkud zlepšil ekonomický stav této andské země. Nyní už má vybraný schopné a charakterní spolupracovníky, s nimiž plánoval uskutečnit své návrhy na rozkvět peruánského národního hospodářství. Znelibil-li se však dnešní US demokratické administraci – ačkoliv se mu podařilo zbavit Peru převratu a tím mezinárodně pomohl Spojeným státům v jejich úsilí o demokratizaci zemí Jižní Ameriky – bude mít těžkou pozici dovolat se práva a spravedlnosti, i když prezidentské volby v druhém kole jasně vyhrál.

Srdečně upřímné pozvání na rozloučení s naším starým misionářem Otcem Vojtěchem Vitem, OSB,

které bude v neděli 18.června 2000
od 3.00 do 7.00 hodin p.m.
v Restauraci Klas v Ciceru, Illinois

*O bohaté a chutné občerstvení je postaráno
k Vaší všestranné spokojenosti.*

Víme, že v tuto neděli mají zrovna svátek všichni naši tatínkové a dědové, takže mnohým z Vás toto datum nebude vyhovovat, ale z našeho kdysi také mladého misionáře Otce Vojtěcha se za těch 39 let svého působení mezi námi stal rovněž „starší prošetřivý a zasloužilý“, a tak jej přijďte pozdravit za to, že se snažil nám všem být duchovním Otcem a přítelem, protože do konce června musí opustit Chicago, má-li jeho mladý schopný nástupce Otec Dušan Hladík, kterého už většina z Vás zná, pokračovat v misionářské práci mezi Vámi.

Na shledání s Vámi všemi, kteří se dosud
pamatujete na tvrdé začátky všech snah Otce
Vojtěcha mezi námi se těší
pořádající výbor

Zločiny komunismu 1948-89

Karel Pacner

Je velice obtížné celkově shrnout všechny protiprávní činy, kterých se komunistický režim během 40 let svého panování v Československu dopustil. Nicméně pracovníci úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu (UDV) právě nyní dokončují přehledy mnoha těchto činů – a my je ve stručnosti otiskujeme. Je možné, že další pátrání v archívech některá čísla poopraví, nicméně celkový obraz už to nezmění.

Smrt na hranicích

Po převratu v únoru 1948 zahájili komunisté teror proti svým politickým protivníkům. Například na vysokých školách vyloučily tzv. akční výbory z dalšího studia na 10 tisíc posluchačů. Z vysokých škol a gymnázií bylo vyhozeno rovněž okolo 600 pedagogů. Není divu, že desetitisíce lidí se snažilo přejít ilegálně hranice na Západ. Při těchto pokusech zahynulo dohromady 262 uprchlíků.

V roce 1951 zřídila československá vláda Pohraniční stráž, která nahradila dosavadní pohraniční ostrahu Sboru národní bezpečnosti. Na hranicích se Západem zastřelili příslušníci PS celkem 174 lidí, posledního v roce 1985. V roce 1986 dokonce pronikla hlídka československých pohraničnicků na území Spolkové republiky Německo, kde zastřelila tamního občana. Ve stejném roce zahynul východoněmecký občan, kterého při pokusu o přechod hranic těžce pokousal služební pes. Celkem pět lidí zabili českoslovenští Pohraničníci na území SRN a jednoho v Rakousku. Dalšího Čecha zastřelili už v Rakousku maďarští pohraničníci. Asi 5-6 lidí se utopilo v pohraničních řekách.

V dubnu 1951 zřídila čs. vláda podél hranic se západním Německem a Ra-

kouskem dvě pásma, tzv. Zakázané a hraniční. Tímto opatřením chtěla znemožnit ilegální přechody hranic.

Zakázané pásmo byl pruh území od státní hranice do hloubky až 2000 metrů, z něhož se muselo veškeré obyvatelstvo vystěhovat. Cívilisté se v něm směli pohybovat pouze od svítání do setmění za přítomnosti pohraničnicků.

Hraniční pásmo bylo hluboké 2 – 6 km, někde kvůli terénu až 12 km. Do něho měli přístup lidé pouze na zvláštní povolenky, a to opět od svítání do setmění, potom pouze po veřejných cestách.

V roce 1953 byly československé hranice se Spolkovou republikou Německo a s Rakouskem obehnané drátěným zátarasem, do něhož byl puštěn elektrický proud o napětí 3000 – 5000V. V těchto elektrických drátech zahynulo celkem 88 lidí. Od roku 1965, po řadě protestů ze zahraničí, nebyl proud do těchto zátarasů puštěn.

Přes hranice se pokoušeli dostat na Západ nejen českoslovenští občané, ale i lidé, u nichž se nedalo vždy spolehlivě určit občanství. Z těch, kteří měli doklady, bylo nejvíc Poláků, potom západní Němci, východní Němci, Rakušané, Maďaři, Jugoslávci a jeden Francouz. Takřka dvě desítky mužů neměly žádné osobní doklady.

Na zadržení či zabití značné části uprchlíků měli podíl pomocníci Pohraniční stráže (PPS), kteří se rekrutovali z řad civilního obyvatelstva, důkladně politicky prověřeného, které smělo bydlet v pohraničních oblastech. Například 11. bratislavská brigáda PS, která střežila 60 km hranice s Rakouskem, registrovala začátkem šedesátých let 1200 těchto pomocníků a v roce 1967 už přes 3000.

Za těch čtyřicet let přišlo o

život 645 československých pohraničnicků. Z toho pouze asi 70 zahynulo při střetech s uprchlíky, převaděči a západními agenty. Přibližně tedy 575 skončilo jiným způsobem.

„Tito chlapi spáchali sebevraždy, dostali se nedopatřením k elektrické bariéře, zahynuli na nášlapných minách, uložených podél hranic, případně při odminování těchto polí, dokonce se jako důvod úmrtí udává spadnutí z postele,“ vysvětluje Pavel Bret. „Avšak pro veřejnost vydávalo vedení pohraniční stráže všechny tyto případy za oběti střetnutí s prchajícími lidmi. Ve skutečnosti to byl důsledek mimořádně tvrdé služby, hazardování se životy vojáků, nezodpovědných rozkazů velitelů, politické demagogie a hlavně nesmyslné snahy udělat z republiky jedno velké vězení. Další pohraničníci byli těžce zraněni. Například v letech 1952 – 57 přišlo v minových polích o ruce, nohy, sluch a zrak 23 mladých mužů. V elektrických drátech utrpělo během deseti let popáleniny třetího stupně nejméně 15 vojáků. Chceme nyní zjistit, jestli byli velitelé těchto jednotek, u kterých se tyto mimořádné případy staly, trestně stíháni.“

V letech 1948 – 87 uprchlo anebo zůstalo v zahraničí přes 100 tisíc československých občanů, většinou mladých. Po únoru v letech 1948 – 51 emigrovalo podle zjištění UDV 25 350 lidí. Vrchol nastal po sovětské okupaci v srpnu 1968, kdy do roku 1970 odešlo na 75 tisíc lidí. Legálně se během komunistického režimu vystěhovalo na Západ dalších 60 tisíc lidí. Mnozí uprchlíci měli vysokoškolské vzdělání, anebo – zvláště po roce 1948 – vystudovali na západních universitách. Byl to největší exodus, jaký české země ve 20. století zažily. V rámci amnestií v letech

1955 – 87 se vrátilo pouze 9566 lidí.

Brigáda Pohraniční stráže v Poběžovicích

Tato pohraniční brigáda se sídlem v Poběžovicích na Domažlicku střežila 76 km hranic se Západním Německem od okresu Tachov až po Sruby na Domažlicku.

Zpočátku sloužilo v brigádě 1550 vojáků, v roce 1953 jejich stav vrcholil na 3027 mužích a v roce 1975 byl už jenom 2174 příslušníků. V osmdesátých letech stav neznáme.

Od roku 1967 se vykazoval počet psů – tehdy jich brigáda měla 129. Nejvíce jich používala v roce 1975 a to 227. Z toho bylo 29 pátracích, 185 hlídkových a 13 procvičovacích. Z dalších let opět čísla chybí.

V letech 1951 – 89 zadrželi příslušníci této brigády PS celkem 3574 lidí – z toho 2843 chtělo utéct do Bavorska a naopak 731 osob (20,45%) se pokoušelo vrátit. Za tato čtyři desetiletí se podařilo přejít hranice 50 lidem. Kronika brigády vypočítává i počet zadržených agentů západních tajných služeb v letech 1951, 1952 a 1955 – v obou směrech jich bylo 29.

Z let 1980 – 84 existuje rovněž statistika o státní příslušnosti zadržených lidí: nejvíce prchalo občanů NDR (27 – 159 za rok), za nimi následovali Poláci (8 – 32).

Brigáda pohraniční stráže se sídlem ve Znojmě

Tato pohraniční brigáda, jejíž velitelství bylo ve Znojmě, hlídala 130 km hranic s Rakouskem. I její počty kolísaly: od 3770 v roce 1961 přes 3940 v roce 1965 až po 2008 pohraničnicků těsně před zrušením na podzim 1990. Příslušníci této brigády zadrželi během 39 let služby 8529 lidí, z toho 7176 jich

utíkalo z Československa. Bylo mezi nimi 1885 cizinců, především Poláků (887), východních Němců (681), Rakušanů (141), Rumunů (21), atd. Je zajímavé, že do ČSSR chtělo přejít 1150 lidí, z toho 14 navrátilců – 13 československých občanů a jeden Polák. Mezi zadrženými, ať už mířili do zahraničí anebo zpátky, se podařilo určit 65 agentů. V 75 případech použili pohraničníci zbraní.

Brigáda rovněž vykázala, že v letech 1976 – 89 zabavila 104,552 výtisků časopisů a knih.

Věznice a koncentráky

Zpráva pracovníka ÚV KSČ ze 23.5. 1950 o návštěvě jáchymovských táborů Vojna I a Vojna II: „Některé ze soudruhů, kteří prošli za okupace německými koncentračními tábory tvrdí, že takových špatných koncentráků v Německu nebylo.“

Začátkem padesátých let bylo rozhodnuto, že „kapitalisté“ a další příslušníci „buržoazních vrstev“ včetně mnoha bývalých vojáků, mnohdy hrdinů druhé světové války, nesmějí žít ve velkých městech. Proto je StB za pomoci úřadů vystěhovala do nehostinných míst, často do polorozbořených a vlhkých budov, žít se směli jenom těžkou prací v zemědělství a lesnictví. Pouze z Prahy tak bylo vystěhováno přes tisíc rodin, z Brna na 800 rodin a z Bratislavy asi 600.

Československými věznicemi prošlo na 262,500 politických vězňů. V době vrcholných represí na počátku padesátých let poznali 13 trestních ústavů, tedy pevných věznic (Ilava, Leopoldov, Mikulov, Mírov, Opava, Pardubice, Plzeň-Bory, Rocov, Rtně, Šumperk, Valdice, Zámorsk, Znojmo), a dále na 180 vězeňských pracovních táborech,

kteří měly rozličný statut. Například pro tábory, ve kterých žili vězňové dobývací uranovou rudu na Jáchymovsku a Příbramsku, platil společný oficiální název Vězeňský ústav Ostrov. Je dnes obtížné přesně určit počet všech vězeňských zařízení, protože neustále vznikala a zanikala, měnil se jejich statut.

Podle dosavadních zjištění zemřelo ve vězeních a koncentracích přes 4000 lidí. Přesné číslo pracovníci UDV zjišťují.

Část vězňů rovněž pobývala určitou dobu na psychiatrii. Až do roku 1967 bylo zvláštní oddělení při Psychiatrické léčebně v Praze-Bohnicích jediným vězeňským zařízením tohoto druhu u nás, až potom bylo další zařízení ve slovenské Ilave. Civilní oddělení psychiatrických léčeben neměla vyšetřovance nebo vězně přijímat, nicméně vyloučit takové případy nelze.

Zvláštním oddělením v Bohnicích, které bylo uzavřenou budovou v areálu psychiatrické léčebny, prošlo v letech 1949 – 89 na 11 tisíc vězňů. Kolik z nich tam bylo z politických důvodů se nedá určit.

Nicméně ze seznamu 20 vězňů, kteří tam zemřeli víme, že čtyři tam byli za údajně politické přečiny: Josef Chylík (*15.11.1912) +30.8.1951 sebevraždou, Jaroslav Tregl (*26.4.1913) 19.7.1953 údajně na zánět plic, Josef Sovák (*17.1.1896) +6.2.1958 údajně na zánět plic, Václav Friedler (*11.6.1933) +23.4.1959 sebevraždou.

Podle zjištění Stálé mezinárodní konference o zločinech komunismu z roku 1991 bylo v letech 1949 – 63 zabito na útěku z československých vězení 34 vězňů. Toto číslo zřejmě není konečné.

Statistika nevykazuje množství vězňů ubitých a umučených, protože vězňové často nechávali psát do jejich úmrtních listů jiné důvody. Přesto pod termín „ostatní příčiny úmrtí“, tedy přesně nezjištěné, spadá 226

případů, dalších 136 vězňů údajně podlehl různým úrazům a 55 jich spáchalo sebevraždu. Nejvíce vězňů: 344 zemřelo oficiálně na srdeční choroby a 204 na plicní; ovšem i to mohly být krycí důvody.

Některým mladým ženám se ve vězení narodily rovněž děti. Z odsouzených na politicky vykonstruované zločiny jsou do roku 1962 známe dva případy, přičemž jedno novorozeně vinou vězeňské strážce takřka okamžitě zemřelo. Děti narozené ve vězení byly zpravidla dávány k adopci a z právních důvodů je obtížné vystopovat jejich další osudy.

V roce 1950 internovala Bezpečnost na 1500 členů dvanácti mužských a ženských římskokatolických řeholních řádů ze 145 klášterů. Soustředila je v pěti takzvaných centralizačních střediscích v českých zemích a čtyřech na Slovensku. Pro „nejreaktější řeholníky“ zřídila dvě místa s přísnějším režimem pobytu.

Popraveno 234 politických vězňů

Zákon číslo 86/1950, 17. písmeno a: „účelem trestu je zneškodnit nepřítele pracujícího lidu.“

Během čtyřiceti let komunistické vlády v Československu bylo z politických důvodů popraveno 234 lidí. Komunistický režim dokonce oběsil i jednu ženu – bývalou národně socialistickou poslankyni Miladu Horákovu. Rovněž poslal na smrt jedenáct bývalých vysokých funkcionářů KSČ v čele s někdejší generálním tajemníkem Rudolfem Slánským. I z některých dalších soudních procesů šli na popravu bývalí komunisté, jako třeba bývalý velitel StB Osvald Závodský a Závist Kalandra, který vystoupil z KSČ už před válkou. Ostatní byli nekomunisté. Jako vedlejší trest se ukládalo propadnutí veškerého majetku, ztráta čestných práv občanských a u vojáků ztráta hodnosti a vyznamenání, včetně zákazu nosit

vyznamenání zahraniční.

Komunisté trestali rovněž rodiny odsouzených – vystěhováním na venkov, zákazem jakéhokoliv studia dětí, snižováním důchodu manželkám, atd. Stejně byly postiženy rovněž mnohé rodiny lidí odsouzených k dlouholetým trestům vězení.

Příslušníci StB a vojenské OBZ si často vynucovali doznání ke zločinům, které lidé nikdy nespáchali, bitím a mučením. Nebylo to však pravidlem. Například fyzického násilí nepoužili u Milady Horákové a u generála Heliadora Píky.

„Během těchto procesů byly organizovány rezoluce a petice z továren, podniků a zemědělských družstev, které požadovaly smrt pro obžalované,“ říká Pavel Bret, náměstek ředitele UDV. „O tyto požadavky se potom mohli opírat prokurátoři a soudci. Byla to dobře zrežimovaná hra na třídní justici. Za komunistické vlády se ve všech věznicích popravovalo oběšením, které je velmi kruté, protože umírání trvá poměrně dlouho – několik minut.“

Třežba některé rehabilitace politických vězňů proběhly už v šedesátých letech, všichni popravení byli plně rehabilitováni až po pádu komunismu, v devadesátých letech.

Některé odsouzené, zvláště pak vojáky a lidi podezřelé ze špionáže, se pokoušeli pracovníci Státní bezpečnosti a Vojenské kontrarozvědky nelidským způsobem vydírat. „Nabídli jim, že když se přiznají ke svým zločinům a případně prozradí další společníky, dostanou milost,“ pokračuje doktor Bret. „Ovšem při tom dobře věděli, že milost jim udělena nebude, a že mají být popraveni. Jindy je přivedli na popraviště a potom je odvedli zpátky do cely, protože prý výkon trestu byl odložen. Tímto způsobem se je rovněž pokoušeli lámat, protože opět žádali, aby promluvili.“

Podle zákona číslo 319 o takzvaném zlidovělém soudnictví z roku 1948 mohl být

trest smrti vykonán pouze tehdy, jestliže prezident republiky neudělil odsouzenému milost. Jinými slovy: prezident Klement Gottwald, Antonín Zápotocký a Antonín Novotný museli podepsat všechny rozsudky smrti. Před tím je schvalovalo předsednictvo ÚV KSČ, které fakticky vládlo. To se dělo často jenom formálně, per rollam, to znamená, že sekretariát prvního tajemníka rozeslal mezi jeho členy oběžník se souhlasem, který všichni postupně podepsali.

Zmíněný zákon rovněž stanovil, že po vynesení rozsudku smrti soud na nevěřejném zasedání rozhodne, zda doporučí jeho vykonání, anebo naopak navrhně prezidentu republiky milost. Podařilo se zjistit, že Gottwald udělil milost asi dvacet lidem, většinou mladšího věku a bývalým partyzánům.

Ani obhájci nepůsobili ve prospěch obžalovaných. „Když si dnes pročítáme jejich závěrečné obhajovací řeči, zjistíme, že se spíše podobají vystoupením prokurátorů,“ říká Pavel Bret. „Byl to důsledek zničení advokacie jako svobodného povolání po únoru 1948. Ovšem nejotřesněji působí, když se dnes dovidáme, že někteří obhájci dokonce utěšovali manželky odsouzených slovy: „Váš muž dostal přísný, ale spravedlivý trest.“

Když po roce 1945 vprchal první porevoluční nadšení, uvažovali někteří politici o zrušení trestu smrti. Prezident Edvard Beneš udělil osmi odsouzeným na popravu českým kolaborantům a zrádcům, či německým zločincům milost. Avšak po převzetí moci komunisty tyto úvahy zmizely. Zrušení trestu smrti bylo jedním z prvních zákonodárných činů Federálního shromáždění až v roce 1990.

Pracovní tábory

Po únoru 1948 vytvořil komunistický režim pracovní tábory pro nespolehlivé občany. V táborech

nucených prací (TNP) se podle různých pramenů vystřídalo do roku 1954 na 80 tisíc občanů, kteří dostali nálepku „nespolehliví“, či „buržoazního původu“. UDV zatím potvrdil, že tam zemřeli pouze dva bývalí důstojníci, ale zřejmě jich bude podstatně víc.

Asi 60 tisíc mladých mužů stejné kategorie muselo v letech 1950 – 54 místo základní vojenské služby a někdy také na mimořádném vojenském cvičení těžce pracovat u Pomocných technických praporů (PTP). V uniformě PTP zemřelo na sto mužů, většinou na následky pracovního úrazu.

Kromě toho málokdo ví, že existovaly rovněž vojenské báňské oddíly (VBO), jejichž příslušníci museli vypomáhat při těžbě uhlí a rud. I do nich byli povoláni vojáci základní služby. Podle zpráv, které získal UDV, vznikly tábory VBO v Ostravě, Kladně, Mostě, Jáchymově a Handlově. Počet vojáků, kteří tam byli zařazeni, se zjistit nepodařilo – víme pouze tolik, že v říjnu 1948 jich tam pracovalo na osm tisíc. Zatím není známo, že by tam někdo zemřel či zahynul, ale vyloučit se to nedá.

Únosy do Sovětského svazu

Komanda sovětské vojenské kontrarozvědky SMERS unášela lidi ze všech území, které Rudá armáda na konci druhé světové války obsadila, včetně Československa. Postupovala jednak podle předem připravených seznamů a jednak podle materiálů z archivů ruské emigrace v Praze, které měla k dispozici.

V Praze zahájily oddíly kontrarozvědky odvlékání československých občanů, především emigrantů, kteří ze svých domovů v Rusku, Bělorusku a na Ukrajině utekli po bolševickém puči v roce 1917, hned v květnu 1945. Na Letné bylo s vědomím komunistického ministra vnitra Václava Noska dokonce vytvořeno „re-

Pokračování na str.14

Carolina

Z událostí v ČR

od 18.května
do 1.června 2000

Upevnění spolupráce České a Slovenské republiky

Tečku za dělením federálního majetku, slib o zachování celní unie až do vstupu jednoho z partnerů do EU a čtyři mezivládní dohody přinesla oficiální návštěva slovenského premiéra Mikuláše Dzurindy v České republice. Uskutečnila se 22. a 23.května.

Premiér Miloš Zeman odevzdal svému protějšku zlatou cihlu, a symbolicky tak ukončili rozdělení majetku po bývalé České a Slovenské Federativní Republice. Čtyři tuny zlata, k jehož vrácení se ČR zavázala podpisem a ratifikací tzv. nulové varianty finančního vyrovnání, byly z bezpečnostních důvodů převezeny na Slovensko tajně už 17.května. Zlato bylo v ČR zadržováno proti pohledávce 25,8 mld. korun, kterou ale Bratislava nikdy neuznala a které se Praha smlouvou zřekla.

Na programu druhého dne návštěvy bylo podepsání čtyř mezivládních dohod na úrovni ministerstev. Dohoda o kulturní výměně umožňuje společné financování česko-slovenských kulturních projektů. Smlouva o zdravotnictví zajišťuje bezplatnou lékařskou péči pro Čechy ve Slovenské republice a opačně. Další smlouva se týká spolupráce rezor-

tů hospodářství, podle Dzurindy je však nejdůležitější dohoda o ochraně utajovaných skutečností, která zabezpečuje užší spolupráci tajných služeb a spolupráci ve zbrojním průmyslu.

Na závěr návštěvy vydali premiéři společné prohlášení, v němž se zavazují, že udrží a budou rozvíjet celní unii, přičemž oba slíbili, že se do roka výrazně zlepši propustnost česko-slovenské hranice (připravují se např. nové přechody a rozšíření stávajících). Podpory se dostane kulturním a vzdělávacím projektům v zájmu zachování srozumitelnosti jazyků. Na žádost slovenské strany je v prohlášení i pasáž, kterou se oba státy hlásí k tradici Československé republiky z roku 1918 jako ke společnému dědictví.

Andrea Slovákova

ODS a ČSSD prosadily ve sněmovně reformu volebního zákona, volit budou moci i občané v zahraničí

Pro radikální změnu volebního zákona hlasovali v pátek 26. května všichni poslanci ODS a většina poslanců ČSSD, celkem 117 zákonodárců. Šest poslanců sociální demokracie se postavilo proti návrhu spolu s menšími stranami, Uníí svobody a KDU-ČSL, které mají za to, že je má novela vyřadit z podílu na moci. Komunisté na protest opustili sál.

Zásadní změny, které se mají uplatnit podle tohoto zákona už ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v

roce 2002, jsou: 35 malých volebních krajů místo dosavadních osmi, výpočet mandátů podle d'Hondtovy metody, možnost volit na všech velvyslanectvích a konzulátech ČR v zahraničí, průběh voleb v jednom dni (v neděli) místo dosavadních dvou a kampaň bude moci pokračovat i bezprostředně před volbami (dosud platil zákaz pro posledních 48 hodin). Poslanci schválili i návrh tajně předjednaný kluby ODS a ČSSD o zvýšení hranice pro vstup do sněmovny - na 20 % pro koalici čtyř stran, 15 % tří stran a 10 % musí dosáhnout dvojčlenná koalice. Pětiprocentní hranice pro vstup strany do sněmovny zůstává beze změny.

Počet volebních krajů a způsob výpočtu mandátů může způsobit, že procentní úspěšnost strany ve volbách nebude odpovídat počtu mandátů ve sněmovně, strana, jež získá 30 % hlasů, může mít ve sněmovně třeba nadpoloviční většinu. ODS nezastírá, že novela preferuje velké strany a má eliminovat počet stran nutných k vytvoření většinové vlády. Předseda US Karel Kühn tlumočil postoj čtyřkoalice (KDU-ČSL, US, ODA, DEU): "Na každý systém existuje protizbraň, my se na volby připravíme". Nejen podle představitelů čtyřkoalice či prezidenta Václava Havla nový zákon nedodržuje poměrný systém voleb do sněmovny, daný Ústavou ČR, a popírá význam Senátu.

Novela volebního zákona putuje do Senátu, kde mají ODS a ČSSD většinu. Prezident bude možná zákon vetovat, sněmovna ho však může znovu přehlasovat.

Jan Skála

Češi budou slavit 1.leden, 28.září a 17.listopad jako státní svátky

O dva volné dny víc bude mít český kalendář. Poslanci 26.května rozhodli o zavedení nových státních svátků. Již volný 1.leden se bude nazývat Dnem obnovy samostatného českého státu. K 8.květnu (Den osvobození), 5. a 6.červenci (Den slovenských věrozvěstů Cyrila a Metoděje a Den upálení mistra Jana Husa) a 28.říjnu (Den vzniku samostatného československého státu) přibude 28.září a 17.listopad.

Na "studentském" svátku 17.listopadu jako Dni boje za svobodu a demokracii se poslanci shodli rychle, debaty rozvířil svátek svatého Václava 28.září. Po názorových střetech o významu knížete Václava, patrona české země a národa, kterého premiér Miloš Zeman ve sněmovně k odporu většiny přítomných označil za symbol servility a kolaborace, nakonec ustanovili 28.září Dnem české státnosti. Další návrhy na státní svátek, například den narození Tomáše Garrigua Masaryka, církevní svátek Věch svatých nebo vítězství hokejistů na OH v Naganu, se neujaly.

Jan Skála

Rakousko stanovilo výši odškodnění pro nuceně nasazené

Asi 19 tisíc českých občanů se dočká finanční náhrady za práci, kterou museli odvést pro Rakousko během druhé světové války. Tako-

vý výsledek přinesla mezinárodní konference o odškodnění, které se 16. a 17.května ve Vídni zúčastnili zástupci všech zainteresovaných států: Polsko, Maďarsko, ČR, Bělorusko, Rusko, Ukrajina, USA a Rakousko. Státy uzavrou s rakouskou stranou smlouvu poté, co parlament přijme potřebný zákon o zřízení fondu. Ten pak v jednotlivých státech vytvoří organizace, které budou odškodnění vyplácet.

Každému z českých občanů nasazených v průmyslu bude určeno 35 tisíc šilinků, což je asi 93 tisíc korun. Nasazení v zemědělství dostanou 20 tisíc šilinků, oběti pracující v koncentračních táborech a jiných podobných zařízeních 105 tisíc šilinků. Matky, kterým se během této doby narodilo dítě, obdrží dalších 5000 šilinků navíc. Stejná částka je určena i pro děti, kterým ještě nebylo 12 let a byly deportovány společně s rodiči. Podle českého vyjednavače Jiřího Šitlera je přijatá dohoda výsledkem společného postupu všech zemí. Jak dále podle listu Právo uvedl, "Viedeň nevnímá odškodnění jako právní závazek, ale jako dobrovolné gesto smíření."

Sudetští Němci chtějí finanční náhradu pro odsunuté

Česko-německý fond budoucnosti by podle Sudetono- německého krajanského sdružení neměl vyplácet jen Čechy nuceně nasazené na práci v Německu, ale i oběti násilného vysídlení z českého pohraničí. Tento požadavek sudetských Němců šo-

MidAmericaFederal SAVINGS BANK

FDIC Insured

CASH STATION PLUS

Chicago
6620 W. Ogden Ave.
(708) 223-6200
6650 W. Cermak Rd.
(708) 484-7600

Chicago
5900 W. Cermak Rd.
(708) 863-6700
5847 W. Cermak Rd.
(708) 863-1227
4830 W. Cermak Rd.
(708) 656-1770

Channahon
55th & Holmes
(815) 325-7300

Deerfield
7351 Leavitt Rd.
(815) 433-1400

Elmhurst
1921 E. 31st St.
(708) 579-1400

Elmhurst
1001 S. Washington St.
(630) 420-1001

Elmhurst
9 E. Ogden Ave.
(630) 420-8000
1308 S. Napier Blvd.
(630) 420-8400

Elmhurst
3040 Book Rd.
(630) 305-6100

Elmhurst
40 E. Burlington St.
(708) 442-9700

St. Charles
2600 E. Main St.
(630) 377-2100

Winnetka
40 W. 47th St.
(708) 246-8900

Winnetka
250 E. Roosevelt Rd.
(630) 633-4800

Winnetka
161 Danada Sq. East
(630) 752-2900

Winnetka
1001 S. Washington St.
(630) 420-1001

Winnetka
9 E. Ogden Ave.
(630) 420-8000
1308 S. Napier Blvd.
(630) 420-8400

Winnetka
3040 Book Rd.
(630) 305-6100

Winnetka
40 E. Burlington St.
(708) 442-9700

Winnetka
250 E. Roosevelt Rd.
(630) 633-4800

Winnetka
161 Danada Sq. East
(630) 752-2900

koval v pondělí nejen Prahu, ale i Berlín. Německý ministr zahraničí Joschka Fischer označil postup sudetských Němců za nežádoucí, protože vážně poškozuje německé zájmy. Sdružení požaduje pro každou násilně vysídlenou osobu čtyři tisíce marek. Tisk cituje i odmítavé stanovisko českého ministra zahraničí Jana Kavana, který na vládní tiskové konferenci řekl, že s tímto požadavkem nemůže souhlasit. Jiří Šitler, vedoucí odboru ministerstva zahraničí, prohlásil, že česká strana akci nepřeceňuje ani nepovažuje za dobré, že právě teď, kdy chce USA znovu otevřít otázku válečných reparací, vznášejí německá strana nároky na své odškodnění.

Alžběta Trousilová

Ze Slovenska Stručně

* Ve čtvrtek 18. května schválil parlament zákon o svobodném přístupu k informacím, který vstoupí v platnost 1. ledna 2001. Zákon vychází z principu "co není tajné, je veřejné". Zavazuje státní orgány, orgány samosprávy a jiné subjekty (např. prokuratury či Nejvyšší kontrolní úřad), aby poskytovaly občanům informace. Žádost by měla být vyřízena do 10 dnů, jinak se může občan odvolat k nadřízenému osobě povinné informaci poskytnout a potom k soudu. Informace budou zpřístupňovány bezplatně, s výjimkou úhrady materiálních nákladů spojených s vydáním informace.

* Slovenská delegace vedená ministrem zahraničí Eduardem Kukanem se zúčastnila v litevském hlavním městě Vilnius 18. a 19. května konference s názvem Úloha NATO v měnícím se bezpečnostním prostředí v Evropě. Devět východoevropských zemí - Litva, Lotyšsko, Estonsko, Slovinsko, Slovensko, Rumunsko, Bulharsko, Albánie a Makedonie - vydalo vyhlášení, v němž vyzývají členské země

NATO k vystavení pozvánky ke vstupu do Aliance už v době summitu v roce 2002.

Andrea Slovákova

Ekonomika **Volkswagen koupí 30 % akcií Škody Auto**

Německý koncern vlastníci společnosti VW, Audi, Seat, Škoda a Rolls-Royce/Bentley rozhodl 23. května na své valné hromadě v Hamburku o nákupu zbývajících 30 % akcií české automobilky Škoda (pro její prodej se vyslovila vláda 22. května). Volkswagenu patří již 70 % akcií a po zaplacení 650 milionů marek se stane jediným vlastníkem společnosti.

Akcije dosud vlastní státní Konsolidační banka, která je nakoupila od Fondu národního majetku a Investiční a Poštovní banky za 6,5 miliardy korun. Čistý zisk Konsolidační banky bude tedy asi 5,6 miliardy a sníží její letošní ztráty, které se předpokládají ve výši 35-50 miliard korun. Ministr financí Pavel Mertlík plánuje podpis smlouvy na příští týden. S prodejem akcií nesouhlasil ministr průmyslu a obchodu Miroslav Grégr, který navrhoval, aby se podíl prodal až po dostavbě nové motorárny, která by měla začít fungovat v roce 2003. Českému státu má zůstat v dozorčí radě jeden zástupce až do roku 2007.

Mladoboleslavský podnik dosáhl loni zisku 176 milionů marek a letos se chystá zvýšit výrobu o 14 % a prodat 440 tisíc vozů. Jeho podíl na loňském exportu ČR představoval 9,5 %.

Alžběta Trousilová

Na poli českého pojišťovnictví došlo k význam- ným posunům

Skupina PPF, jejímž majitelem je podnikatel Petr Kellner, získala 11. května absolutní kontrolu nad Čes-

kou pojišťovnou, největším pojišťovacím ústavem v zemi. ČP, která ovládá 54 % domácího trhu a loni dosáhla zisku 1.086 miliardy korun, je pod správou PPF prakticky již tři roky. Od roku 1996 však "vládl" PPF pojišťovně pouze se souhlasem Investiční a Poštovní banky (IPB), která byla jedním z akcionářů. Nyní na základě předkupních smluv od IPB odkoupil dvanáctiprocentní balík akcií, a získal tak rozhodujících 52 %.

Další významný posun lze očekávat v samotné IPB. Ve středu 17. května totiž její generální ředitel Jan Klacek oznámil, že německý pojišťovací kolos Allianz se chystá koupit majoritní podíl v IPB Pojišťovně a část akcií IPB od jejího hlavního akcionáře, japonské Nomury. "Allianz je ohledně koupe IPB Pojišťovny a podílu v bance rozhodnuta," uvedl pro Hospodářské noviny Klacek. Prozradil též, že IPB jedná s italskou bankou UniCredito. Ta by prý měla koupit zbytek akcií Nomury nebo navýšit základní jmění IPB.

Tomáš Havlin

Cena benzínu stále roste

Velká poptávka na evropských burzách a silný dolar ženou cenu benzínu na českém trhu znatelně nahoru. Za litr naturalu platí řidiči už kolem 32 korun. Od začátku roku se ceny zvedly zhruba o pětinu, oproti loňskému roku litr naturalu podražil o 8 korun. Vedle běžných motoristů mají se zdražením největší potíže policisté, nemocnice a požárníci, jejichž rozpočet nebyl na takové zdražení připraven.

Na jakou hranici se mohou ceny vyšplhat, si nikdo netroufne odhadnout. "Ceny ropy se na evropských trzích vyvíjejí překotně, dolar v poslední době také značně vzrostl. Na to reagují rafinerie a my zase reagujeme na ně," sdělil Mladé frontě Dnes Svatopluk Sýkora, ředitel akciové společnosti Benzina.

Tomáš Havlin

Poslanci schválili zákon o elektro- nickém podpisu

Poslanecká sněmovna schválila ve středu 24. května zákon o tzv. elektronickém podpisu, který zrovnoprávňuje podpis prostřednictvím počítače s podpisem psaným rukou. Měl by usnadnit styk s úřady, např. umožnit z domova podání daňového přiznání a dalších úkonů, u kterých byla dosud vyžadována fyzická přítomnost.

Sněmovna schválila zákon takřka jednomyslně, nikdo nehlasoval proti, pouze několik poslanců se hlasování zdrželo. Poslanec Unie svobody a jeden z autorů návrhu zákona, Vladimír Mlynář, byl výsledkem hlasování nadšen a prohlásil, že nyní padla významná překážka na cestě k rozvoji elektronického obchodování a tzv. nové ekonomiky v České republice. Pokud zákon schválí i Senát, což se předpokládá, měl by nabýt účinnost od začátku příštího roku.

Jakub Trnka

Kurzovní lístek České národní banky

(platný od 1. 6. 2000)

EUR, 1.....	36.150
Belgie, 100.....	89.614
Francie, 1.....	5.511
Itálie, 1000.....	18.670
Rakousko, 1.....	2.627
SRN, 1.....	18.483
Kanada, 1.....	25.771
Slovensko, 100.....	84.460
USA, 1.....	38.756

Kultura

Švandovo divadlo přece jen zůstane zachováno

Smíchovské Švandovo divadlo, známé též jako Realistické či Labyrint, bude nákladem 180 mil. korun zrekonstruováno. Práce by měly začít ještě letos a pro diváky by se divadlo mělo otevřít v roce 2002. Pražští radní o tom rozhodli 23. května. Divadlu s více než stoletou tradicí hrozil zánik. Na jaře, kdy rada pro mnohé nesrovnalosti rekonstrukci pozastavila, se totiž uvažovalo i o jiném využití těchto prostor, např. pro kanceláře a obchody, možnosti odprodeje nevyjímaje.

Divadlo získala v restituci rodina Švandova, která jej následně prodala společnosti Mirofilm filmového producenta Mira Voštiara, od kterého ho na sklonku roku 1997 za 45 milionů korun odkoupilo hlavní město Praha. Mirofilm ale zřejmě odprodal městu i ty části z areálu divadla, které mu právně nenáležely. Igor Němec, radní pro kulturu, se již dříve svěřil MF Dnes, že podle něho někdo spáchal podvod a přepisoval pozemky v katastrální mapě. "Nebýt toho, divadlo by bylo zřejmě před otevřením," dodal.

Proti zániku Švandova divadla se bouřili především radní městské části Prahy 5 a herecká asociace, která iniciovala petici na podporu divadla. Stranou nezůstal ani ministr kultury Pavel Pokračování na str. 14

**Hledám rodinu
anglicky mluvící,
která by se postarala
(o prázdninách)
o 10 letého chlapce
z České republiky
za účelem zdokonalení
anglického jazyka.
Kontakt: Helena
Tel.: (708) 785 2933**

**40 letý mládenec
usazený v S.F.
dobrého vzdělání,
čestného charakteru,
z dobré rodiny
by se rád
seznámil s dívkou
českého původu.
Nabídky zašlete do
redakce Hlasu národa.**

Carolina

Pokračování ze str. 13
Dostál, i když z titulu své funkce nemohl zasáhnout do pravomocí hlavního města.

Nikola Alivodí

Sport

Maratonci ovládli Prahu

Dopoledne v neděli 21. května se centrum Prahy změnilo k nepoznání: z řady ulic zmizely kolony aut a na jejich místo nastoupily tisíce běžců. Konal se totiž šestý ročník Pražského mezinárodního maratonu.

Mezi největší favority závodu patřili Brazilec Ronaldo Da Costa (druhý nejrychlejší maratonec historie) a Keňan Josphat Kipron (šestý nejrychlejší), z žen se dávaly největší šance loňské vítězce France Fiacconiové z Itálie. Žádný z nich však nedosáhl na nejvyšší příčku. Překvapivým vítězem se stal Simon Chemoiyo, keňský běžec, který se účastnil teprve druhého maratonu v životě. Přitom Chemoiyo dlouho běžel druhý právě za Kipronem, ovšem krátce před cílem mu zbývalo více sil a díky ostrému finiši získal vítězství v čase 2:10:35. "Uvědomil jsem si, že z krosů a běhů na pět kilometrů mám dobrý finiš, tak jsem to zkusil a zkrátka to vyšlo," glosoval svůj výkon po závodě.

Ženám kralovala Ruska Alina Ivanovová, která časem 2:27:42 překonala traťový rekord ženské kategorie. Druhým místem potěšila české fanoušky domácí Alena Peterková, která už před pěti lety v tomto závodě zvítězila, ale o zlatou medaili ji připravil pozitivní dopingový test. "Jsem ráda, že moje kariéra neskončila tehdejším závodem," přiznala.

Součástí programu maratonu byly i nesoutěžní Městský a Rodinný běh. Do ulic hlavního města vyběhlo odhadem asi 30 000 závodníků. Mezi anonymními běžci byly vidět i známé tváře: nesoutěžních běhů se

zúčastnili například slovenský premiér Mikuláš Dzurinda, místopředseda české vlády a ministr práce a sociálních věcí Vladimír Špidla, ministr zdravotnictví Bohumil Fišer, vládní mluvčí Libor Rouček či režisér Jiří Menzel. Jaroslav Sauer

Mladým fotbalistům ČR se v Trenčíně na ME týmů do 21 let daří

Čeští fotbalisté do 21 let bojují na mistrovství Evropy o postup na letošní olympijské hry v Sydney. Před začátkem turnaje měli nelehkou pozici, ve skupině A se jejich soupeři stali hráči Španělska, Nizozemí a Chorvatska. Se Španělskem remizovali 1:1, Nizozemí porazili 3:1 a s Chorvatskem hrají 1. června. Z každé skupiny postupují první dva, Češi ve své zatím vedou.

V prvním zápase se tým ČR pod taktovkou trenéra Karla Brücknera utkal 27. května s favorizovanými Španěly. Čechy přijelo na Slovensko povzbudit mnoho jejich fanoušků, hráči se jim také náležitě odvděčili. Pod vedením kapitána Romana Týče se neustále tlačili před španělskou svatyní a neposkytli soupeři žádnou šanci. V 55. minutě Libor Sionko utekl španělským obráncům, odcentroval a Lukáš Došek skóroval. Češi pokračovali v náporu, ale v první minutě nastaveného času se Španělům podařilo vyrovnat.

Zápas s Nizozemím 29. května začali Češi neobjasně, ale byl to soupeř, kdo se v 18. minutě ujal vedení. Lvíčata se však nezalekla, v 28. minutě Marek Jankulovski z penalty vyrovnal. Čechům se dařilo i nadále, navíc ve 33. minutě malajsijský rozhodčí, jenž byl nejslabším mužem utkání, vyloučil nizozemského hráče Cairra. V 54. minutě zařídil vedení ČR David Jarolím. Přestože sudí vyloučil i Jankulovského, podařilo se Jarolimovi ve finiši vstřelit ještě jeden gól. Duša Křišťanová

Zločiny komunismu 1948-89

Pokračování ze str. 11

patřičné středisko sovětských státních občanů". Podle zjištění UDV odvěklí v roce 1945 do SSSR 217 československých občanů, do února 1948 to bylo celkem 236 lidí. Třebaže československé ministerstvo zahraničních věcí několikrát žádalo o jejich navrácení, žádný účinek to nemělo. V listopadu 1948 dokonce československý velvyslanec v Moskvě Bohumil Laštovička pražské ministerstvo varoval: „Intervence ve prospěch bývalých ruských emigrantů... je zcela nežádoucí, i když jde formálně o naše občany.“

V pozdějších letech unesli Sověti ještě nejméně 64 lidí, u některých není rok jejich zmizení známý. Posledního odvěklí v roce 1954. O těchto akcích byla StB zpravidla informována.

Na sovětském území byli tito lidé po krátkém soudním procesu anebo i bez soudu posláni do koncentračních táborů v severním Rusku anebo na Sibiř, tedy do gulagu. První z těchto unesených se začali vracet v letech 1953-56, poslední až v roce 1964. Někteří další založili po propuštění nové rodiny na Sibiři a jinde – buď neměli sílu jet dál anebo měli přikázané místo pobytu. Většina však zmizela beze stopy, zřejmě zahynula.

Výbor „Oni byli první“, který založili potomci unesených, uvádí vyšší čísla odvěčených emigrantů. „My jsme spolu s bývalým Střediskem pro dokumentaci protiprávnosti komunistického režimu zaznamenali celkem 327 jmen,“ říká jeho předseda Vladimír Bystrov. „Ovšem dodnes k nám přicházejí další lidé, aby svědčili o tom, že jejich předkové byli uneseni do Sovětského svazu. Víme, že se vrátilo pouze asi 60 – 70 lidí.“

Vyšetřování těchto případů je velmi obtížné. Na základě výnosu sovětského

prezidenta o rehabilitaci z roku 1990 podali v letech 1993 – 94 čeští občané na 180 žádostí o odškodnění, ale kvůli byrokratickým průtahům nikdo nic nedostal.

Kromě toho Sověti odvěklí neznámé množství lidí z národnostně pestrých oblastí severní Moravy a Slezska. Prostě je označili za válečné zločince, naložili do nákladního auta či vlaku. Další odvezli ze Slovenska – tam je brali jako válečnou kořist, protože samostatné Slovensko bylo přece ve válečném stavu se SSSR. Trvalo nějakou dobu, než to místní úřady zjistily a dojednaly ukončení této nezákonné akce. Většinu odvěčených však už vrátit nedokázaly.

„Ovšem, když byli v roce 1992 v Moskvě čeští historici, v ústřední kartotéce gulagu se dozvěděli, že sovětskými tábory prošlo na 120 tisíc Čechů,“ pokračuje Bystrov. „Nic víc nevíme – ani dobu, ani jejich další osudy, nic... Je pravděpodobné, že unesení ruští, ukrajinští a podkarpatorusínští emigranti byli evidováni jinak. Avšak známe masové deportace ze Slovenska v roce 1945. Odhaduje se, že tehdy Sověti odvěklí na sto tisíc Slováků – pár hlinkovců a potom spoustu nevinných li-

dí, které potřebovali na práce, a proto je jednoduše sebrali. Ti se vraceli porůznu. V roce 1991 vzniklo v Prešově středisko, které poměrně brzy soustředilo záznamy asi o 40 tisících unesených.“

Jak představitelé UDV, tak výboru Oni byli první se shodují na tom, že přesná čísla lidí odvěčených sovětskými orgány z Československa po válce se nepodaří zřejmě nikdy zjistit.

Únosy z Rakouska a Německa

StB odvěklala ze západního Německa a Rakouska československé uprchlíky, zvláště pak v padesátých letech, kdy byl ministrem vnitra Rudolf Barák. UDV dosud zdokumentovala 11 případů. Nejznámější je únos někdejšího sociálně demokratického předáka Bohumila Lausmana z rakouského Salcburku – ten později v ruzyňském vězení zemřel. Bývalý partyzán Josef Vávra – Stačík, unesený z Vídně, nejdřív vystoupil jako svědek obžaloby proti Miladě Horákové a později se sám ocitl před soudem, který ho poslal na popraviště. Většina ostatních odvěčených si odseděla mnoho let ve vězení.

Zvláštní příloha

MF Dnes 25.2. 2000

“Go Into the Whole World!” The 50-minute Czech video,

featuring the ordination of Bishop Peter Esterka, has now been dubbed in English and is available for \$ 19.95 plus \$5.00 handling and mailing. Please order by sending this form, with check or money order made out to NAPCCC, to Dr. Joan Timmerman, College of Saint Catharine, Mailbox # 4240, Saint Paul, MN 55105.

_____ #Copies _____ English _____ Czech

Send to: Name _____

Address _____

City, State, Zip _____

Luhačovická romance

*„K půlnoci jsme odcházeli domů,
Mílovala jsem tyto půlnoční procházky
na dně malého údolí lázeňského
sevěřeného stráněmi buků zprava a sosen zleva
na nichž i ocůny na lukách u přehrady se povážlivě rděly
a droboučké pomněnkové ostrůvky v prstenech vod
se ztrácely v temnu
ponechávající proudům zářiti beze skvrny,
jak snubním prstenům.
K půlnoci jsem se stavovala opět u pramene Aloisky
abych se znova a ještě na dobrou noc napila.
Lesy tu za Bílou čtvrtí byly vášnivé a temné
z dále se neslo říjení vysoké
měsíc kroužil bez rozmyslu
a růže z Jericha bolestně voněly.
A život uplýval sladce, ne však bez utrpení...“*

vyznává se ze svého citu letech 20.století, napsal kni- k Luhačovickým brněnská básnička Božena Věrná v básni „Agrafo lásky z Luhačovic“. Básně Boženy Věrné byly přeloženy do několika jazyků a byly publikovány také v Maďarsku, v Rumunsku, na Novém Zélandě i v USA. Studie o díle Boženy Věrné od M. K. Truhlářové pod názvem „Dílo básničky“ byla publikována i ve Svornosti v Chicagu v roce 1935 a 1938. Do Luhačovic přicházela řada umělců za odpočinkem i za inspirací. V Luhačovících milostná okouzlení ke dvěma Kamilám prožil hudební skladatel Leoš Janáček. Na luhačovicku však Leoš Janáček také sbíral lidové písně. Nechal se také inspirovat blízkým Velehradem a zpěvem ptáčků v luhačovických lesích k napsání slavné Glagolské mše. Dnešní Luhačovice na Janáčka nezapomínají. Každoročně zde probíhají koncerty v rámci Janáčkovy hudebního léta.

V Luhačovících byl vždy bohatý kulturní a společenský život. Docházelo zde k zajímavým a inspirujícím setkáním zajímavých osobností. Krásné a nezapomenutelné byly besedy k historii Luhačovic v Lázeňském divadle se spisovatelem Františkem Kožíkem, který mimo jiné o životním osudu a díle Leoše Janáčka napsal knihu „Po zarostlém chodníčku“ a o životním osudu a práci MUDr. Františka Veselého, ředitele a budovatele lázní Luhačovic v prvních

pramenů vybudovány další budovy, rozrostl se počet hostů a lázně Luhačovice již měly svého stálého lázeňského lékaře. O další rozmach lázní se v polovině 19.století zasloužil Jan Serényi. Vystavěl nové léčebné kabiny a plnínou minerálních vod, které se rozvázely po celé rakousko-uherské monarchii. Koncem 19.století byl majitel Luhačovic Otto Serényi, který jako poslanec zemského sněmu a pak vídeňského parlamentu se spíše věnoval politické činnosti než rozvoji Luhačovic.

Na samém začátku 20.století pokrokový a cílevědomý moravský lékař MUDr. František Veselý přichází s iniciativní myšlenkou k založení „Akciové společnosti lázní luhačovických.“ V roce 1902 se MUDr. František Veselý stává ředitelem lázní Luhačovic a za 7 let působení v Luhačovících (v letech 1902-1909) změnil Luhačovice k nepoznání. Ke spolupráci si MUDr. František Veselý pozval do Luhačovic slovenského architekta Dušana Jurkoviče, „básníka dřeva“, který lázeňské budovy ozdobil dřevem a tím vtiskl Luhačovícím teplý, osobitý ráz. V roce 1902 Jurkovič zrekonstruoval Janův dům (od roku 1947 nazývaný Jurkovičův dům) a Vodoléčebný ústav. V roce 1903 byla podle Jurkoviče postavena lázeňská plovárna a v roce 1906 Slováká buda.

Socha MUDr. Františka Veselého je umístěna v Luhačovících před Velkou kolonádou. Je dílem sochaře Františka Úprky, bratra malíře Jůži Úprky. Socha ukazuje prsty k zemi. Umělec tímto pojetím vyjádřil skutečnost, že poklad Luhačovic se nachází v zemi, ve složení a bohatství minerálních pramenů.

Nejznámější luhačovické minerální prameny jsou Vincentka, Ottovka, Aloiska. Uprostřed Velké kolonády je pramen Amadka. Tyto prameny jsou pojmenovány po členech hraběcí rodiny Serényiů. Na území

Luhačovic vyvěrá celkem 15 pramenů, z toho 14 je hydrouhličitanochloridosodných kyselek a jeden sirmý pramen. Teplota vyvěrajících vod se pohybuje mezi 10 – 12° C. Díky různému stupni mísení hlubinných a povrchových vod, které jako atmosférické srážky prosakují do podzemí, se jednotlivé prameny odlišují obsahem rozpuštěných minerálů. Minerální vody obsahují zejména sodík, vápník, hořčík, chlor, kyselinu uhličitou, brom, jód a volný kyslík uhlíčitý.

V lázních Luhačovících se léčí onemocnění dýchacího ústrojí (astma bronchiální, alergická onemocnění dýchacích cest, chronická bronchitida, poruchy hlasu a chraptivost, pooperační stavy dýchacích cest atd.), nemoci trávicího ústrojí (poruchy trávení a nechutenství, klidové stádium vředové nemoci žaludku a dvanáctníku, stavy po operacích žaludku, jícnu a žlučníku), nemoci z poruchy výměny látkové (cukrovka a otylost) a poruchy pohybového aparátu.

Luhačovice na vás dýchnou svojí poklidnou atmosférou. Zaujme vás tam krása přírody, romantická zákoutí, květinové záhony, bohatý kulturní život, řada zajímavých staveb. Ve staré zástavbě to bude budova zámku, letní sídlo Serényiů. Zámecká kaple sv. Josefa plnila od druhé poloviny 18.století až do postavení nového kostela funkci farního kostela. Základní kámen nového kostela svatě Rodiny v centru Luhačovic

byl posvěcen papežem Janem Pavlem II. při jeho návštěvě Velehradu v roce 1990. Kostel svatě Rodiny byl postaven podle projektu pražských architektů Brix a Franty a byl dokončen v roce 1997. Arcibiskup Giovanni Coppa, apoštolský nuncius v České republice, lázeňské luhačovické prameny posvětil 9.září 1999.

Uklidňující a romantické prostředí Luhačovic je ideální pro relaxaci s možnostmi kulturního i sportovního využití po celý rok. „Léčba je tu radost“ prohlásil o Luhačovících spisovatel JUDr. František Kožík. „Ponájit se při inhalaci do pohádkové mlhy, koupat se ve stříbrných šumivých perlách, jakápak je to „procedura“? Lidé, kteří se tu starají o zdraví pacientů, jsou laskaví, dobromyslní, veselí, mají moravskou povahu a v jejich řeči se usmívá slovácká krajina,“ napsal v prologu ke své knize „Kouzelník z vily pod lipami“ František Kožík.

Na cíle akciové společnosti lázní luhačovických navázala akciová společnost Lázně Luhačovice a.s., která poskytuje pacientům a hostům lázní nejmodernější metody lázeňské léčby. Tradice obohacená poznatky moderní medicíny evropské úrovně přitahuje do Luhačovic odborníky a pacienty z celého světa. Luhačovice se staly místem mezinárodních lékařských kongresů a symposií. Luhačovice vrací lidem zdraví a radost ze života.

Ing. Alena Kulheimová

VOICE OF THE NATION

2000 Senior Citizens Hall of Fame State of Ohio - May 21, 2000 LUBOMIR "LU" HROMADKA

Trough harmonies infused with humanitarianism, Lubomir "Lu" Hromadka has touched countless Ohioans over the years. Fleeing Czechoslovakia in 1948 to escape communism, Lu brought with him a love of brass bands. After retiring from a successful career as a chemist, Lu had more time to spend on one of his favorite passions - music.

Lu wrote three plays about Czech composer Frantisek Knoch and needed a brass band to perform one of the shows. Thus, he founded Lu Hromadka's Old Style Bohemian Brass Band. The band was such a hit that it started performing for found-raisers, charities, nursing homes, assisted - living facilities and festivals.

The Old Style Bohemian Brass Band donates proceeds from performances to the Holy Family Home for terminally ill cancer patients. Dominican nuns operate the 50-bed home free of charge to patients and their families. Lu has also directed a dinner and musical program titled "Night in Old Bohemia" for the past 34 years to benefit the home. The event is sponsored by the Czech Guild of the Holy Family Home, where the 73-year-old magical maestro has served as president for more than 20 years. Under his leadership, the Czech Guild has raised over \$ 400,000 for the home. The band also lifts the spirits of the home's residents at a special annual picnic.

Lu Hromadka's Old Style Bohemian Brass Band has received numerous honors, including: playing for former President George Bush's visit to Cleveland, at the Ohio State Fair and ce-

lebrations at the Cleveland Museum of Natural History and the Museum of Art to name a few. Lu has also been recognized by the Cleveland Plain Dealer and other media for his lifelong love of helping others through the sweet sound of music. Lu's friends describe him best: "Lu Hromadka is the type of individual who comes into your life, leaves footprints on your heart and you're never, ever the same."

The Cleveland Czech community congratulate "Lu" Hromadka to well deserved honor.

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance since 1879

1-216-341-0444

Chicago Representatives

Loretta Moravec

1-708-484-3162

Elizabeth Trodden

1-708-484-3162

Mary Ann Mahoney, Pres.
Elsie Malec, Sec.Treas.

STARS AND STRIPES

Attend CSA Fraternal Life's Flag Day celebration. The event will be held on Wednesday, June 14 at 10:00 a.m. at CSA's Home Office at 122 W. 22nd Street in Oak Brook, Illinois.

Guest speakers include: Karen M. Bushy, Village of Oak Brook President and Thomas J. Walsh, Senator of the 22nd District. Music will be provided by the On Stage Quartet with Diane Landry, Dayna Tarr, Karen Jordahl, and Kathy Peterson.

Rev. Andrew Morgan, Executive Pastor of Christ Church of Oak Brook will give the invocation. Douglas Babitzki and Jerome Place of the American Legion Post #250 will raise the flag. Vera Wilt, President of CSA Fraternal life will be the emcee for the event and refreshments will be provided.

Flag Day honors the 1777 adoption of the stars and stripes as our national symbol by the Continental Congress. Bernard Cigrand, a 19-year-old teacher from Wisconsin, celebrated the first Flag Day in 1885 by displaying a small flag on his desk. His efforts led to this holiday.

CSA is proud to join with the other 92 fraternal benefit societies comprising the NFCA in celebrating the flag. CSA offers insurance and retirement products, as well as social activities, to its members in 22 states. CSA is open to people of all ages and nationalities. For more information, contact CSA at 1-800-543-3272.

**Prosíme
oznamte nám váš
změnu své adresy**

GENEALOGICAL ORGANIZATION WILL HOLD QUARTERLY MEETING

June 10, 2000

The next quarterly meeting of the Czech & Slovak American Genealogy Society of Illinois (CSAGSI) will be held at 1:30 p.m. on Saturday, June 10, 2000 at the Riverside Township Hall, 27 Riverside Road, Riverside, IL 60546. Non-members interested in genealogical information about Bohemia, Moravia, Slovakia, Silesia or Ruthenia are invited to attend.

For more information about the meeting or CSAGSI, write CSAGSI, P.O. Box 313, Sugar Grove, IL 60554, call 630-906-8175 or 708-485-6189, or access our web page on the Internet at www.csagsi.org.

Norbert Blei will be the featured speaker for the June 10th meeting. The subject of his presentation will be: "Chicago Neighborhoods" from the stories in his book.

Anyone with roots in Central Europe or the Chicago area will find the CSAGSI a valuable resource for information. Dedicated to the development and preservation helps members gain a deeper understanding of their ethnic heritage and the lives their ancestors led.

Connie Marquardt

u Fy „PAV“ Realtors
6447 W.Cermak Rd., Berwyn, IL.

*Mluvim česky, anglicky
a portugalsky*

**6447 W. Cermak Rd.
Berwyn, Illinois 60402
Office (708) 795-7100**

**Cell (708) 217-6111
Fax (708) 795-7131**

CZECH DAY Cleveland, Ohio

The 77th annual Czech Day will be celebrated on July 16, 2000, at the D.T.J. Farm in Taborville, Auburn Township, Ohio. All are welcome.

Several musical groups and brass bands will play for entertainment and dancing. Pork, sauerkraut and dumpling dinners, tripe soup, grilled wieners, and goulash dinners are some of the featured Czech foods available. Dinners are served from 11 a.m.

Admission is \$3.00 and all proceeds go towards supporting three Czech cultural centers; namely Bohemian National Hall, home of Sokol Greater Cleveland on Broadway Avenue in Cleveland, Ceska Sin Sokol on Clark Avenue in Cleveland, and D.T.J. Pavilion in Taborville.

Taborville is located approximately 25 miles east of Cleveland. Five country blocks off Route 422. Between Route 306 and Route 442, 4 miles south of Route 422, 4 miles north of Route 82 on Chamberlain Road. Off Munn Road, where the east end of Bartholomew Road intersects with Quinn Road.

For additional information contact the festival chairman Marge Bella at 216-662-6130 or J.J. Vencel 216-641-6677.